

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VII

Balandžio-April 15 d., 1925

442

No. 7 (174)

M. Z.

Vajus Skaitmenų Šviesoje.

Trečiasis Vajus pasibaigė. Dabar įdomu pasiziūrėti į jo rezultatus, panagrinėti geras ir silpnas puses.

Gyviausia Vajaus rungtyne dalyvavo Vakarinių ir Rytinių valstybių kuopos. Vajaus bendros išdavos yra tos, kad kai kurias kuopas iš mažų padarė didelėmis, iš apsnūdusių—veikliom ir gyvom. Šen ten jis pakėlė jau visai sunykusias ir pastatė į gyvųjų skaičių.

Dabar duokim žodį Vajaus rezultatams, tegu kalba jų skaitmens. Pradedant pirmaeilėmis iki paskiausiųjų, Vajaus darbo rezultatai taip išrodo (nuo sausio 1 d. iki balandžio 1 d.):

Naujų Narių

24-ji kp., Chicago, Ill.	117
17-ji kp., So. Boston, Mass.	89
39-ji kp., Minersville, Pa.	80
112-ji kp., Chicago, Ill.	46
43-ji kp., Grand Rapids, Mich.	41
52-ji kp., Elizabeth, N. J.	33
20-ji kp., Nashua, N. H.	24
6-ji kp., Hartford, Conn.	22
16-ji kp., Chicago, Ill.	20
4-ji kp., Chicago, Ill.	17
83-ji kp., Rockford, Ill.	17
90-ji kp., Harrison and Kearny, N. J.	15
13-ji kp., Chicago, Ill.	15
25-ji kp., Cleveland, Ohio	15
29-ji kp., Newark, N. J.	12
84-ji kp., Chicago Heights, Ill.	10
14-ji kp., Cicero, Ill.	10

108-ji, Schenectady, N. Y.—9, 11-ji, Homestead, Pa.—8, 36-ji, Chicago, Ill.—7, 86-ji, Du

Bois, Pa.—7, 111-ji, Youngstown, Ohio—7, 113-ji, Linden, N. J.—7, 104-ji, Mahanoy City, Pa.—6, 78-ji, Lawrence, Mass.—5, 48-ji, Springfield, Ill.—5, 110-ji, Maspeth, N. Y.—5, 1-ji, Montello, Mass.—4, 2-ji, Lewiston, Me.—4, 33-ji, Montreal, Canada—4, 35-ji, West Pullman, Ill.—3, 85-ji, Westville, Ill.—3, 100-ji—1, 5-ji—1, 27-ji—1, 79-ji—1, 80-ji—1, 82-ji—1 ir 51-ji—1.

Ne visi šieji nariai eis į kontestinių narių skaičių. Kai kurios kuopos nesilaikė Vajaus taisyklių ir jų prirašytieji nariai bus laikomi įstoje organizacijon paprastąja tvarka. Pavyzdin, 39-ji kuopa, Minersville, Pa., būt tikrai laimėjusi trečiąją Vajaus dovaną, jei už kiekvieną narį būt damokėta po 75c. Visi jie įstojo Vajaus metu, įmokėdami po 1 dol.

Toliau, prie kontestinių narių nesiskaitys tie nariai, kurie įmokėjo po \$1.20, tai vis iš šeimynų, iš kurių daugiau, negu vienas, priklauso prie Vyčių. Tačiau ta taisyklė nei kiek nepakeis eilės kuopų dalyvavusių rungtyne ir laimėjusių dovanas. Tuo būdu pirmoji dovana tenka 24-tai kp., Chicago, Ill., 2-ji—17 kp., So. Boston, Mass., 3-ji—112 kp., Chicago, Ill., 4-ji—43-čiai, Grand Rapids, Mich.

Viso Vajaus metu, nuo sausio 1-mos iki balandžio 1-mos organizacijon įstojo 674 nauji nariai. Šita suma apima visus narius, kurių aplikacijos ir mokesčiai buvo išsiųsti Centran iki balandžio 1 dienos.

Lygindami su pereinamojo Vajaus daviniiais, rasim, kad šiemet nė viena kuopa, atskirai imant,

neprirašē tiek, kiek pernai. Pernai 13-ji kuopa prirašē 170, 4-ji—130, o šiemet pirmaeilē 24-ji kp. prirašē 117, antroji—17 kp.—89. Priežastis, gal būt, tame, kad pačios didžiosios kolonijos savo jēgas jau išmēgino, išsitempē tiek, kiek buvo galima išsitempti. Bet smagu žymēt, kad šiais metais Vajaus rungtynėse dalyvavo tris kart daugiau kuopų, negu pernai ir Vajaus rezultatai, bendrai imant, ir gi išėjo didesni.

Skelbiant Vajų, kuopos buvo įspėtos priimt i

narių skaičių tik patikimus, aukštos doros vaikus ir merginas. Gal būt, kad iš tų kelių šimtų, tokiu trumpu laiku įstojusių į organizaciją, rasis ir nepašauktų, nepajėgiančių suprasti ir sekti aukštus Vyčių obalsius ir tikslus. Tai Vyčių darbuotojų ir vadų uždavinis juos auklēt, lavint. Kūkaliai iškils į viršų, o grynietji grūdai nusės žemyn. Kūkaliai išsiplaus, o grūdai pasiliks. Jais stiprės organizacija, jie bus jos jėga ir gyvybė.

P. Navardauskas.

TĖVYNĖS MEILĖ.

Didis romiečių tautos poetas Horacijus, matydamas savo tautos užsnūdimą ir savo piliečių nupuolimą doroj, kurie rūpinos tik savo reikalais, užmiršdami socialines ir tėvynės pareigas, pasakė, labiausiai taikindamas į jaunimą: “Dulce et decorum est pro patria mori” (Saldu ir malonu už tėvynę mirti).

Tuo jis norėjo jaunąją kartą paskatinti prie tėvynės gynimo ir įkvėpti jai tėvų krašto meilės.

Tie Horacijaus žodžiai liko nemirtingi: dabartiniu laiku dažnai girdime atkartojant tėvynės mylėtojus tą frazę, norint sujudinti visą tautą ginti savo krašto laisvės ir nepriklausomybės.

Žmogus—tai socialė būtybė. Jis gyvendamas turi rūpintis ne vien apie savąjį “aš,” bet atjausti ir suprasti kitų žmonių vargus ir nelaimes. Jis privalo kiekvienoj valandoj atminti, kiek del jo yra kovota ir kiek žmonių paguldė galvas, kol iškovojo jam laisvę. Eidamas savo tėvų pėdomis, turi stoti eilėna ir ginti savo tautos teises. Užtai jam tėvynė bus dėkinga ir mokės įvertinti jo didvyriškus darbus. Ir išties, Horacijus teisingai pramatė, kad ta tauta tegali laimingai plėtotis ir augti, kurios sūnūs nebijos už savo tautiečių laisvę drąsiai priešams išstatyti krūtinę.

Ne visi žmonės supranta tėvynės meilę ir ne visi eina ginti gimtosios šalėlės. Ir tai tautai, kurios vaikai neatjaučia jos vargų, grėšia amžina pražūtis. Tą mes aiškiausiai matome iš romiečių tautos gyvenimo. Kai Romoj klestėjo patriotizmas, kai kiekvienas pilietis buvo pasiryžęs mirti, nekaip laisvės nustoti, kai kiekvienoj krūtinėj liepsnojo karšta tėvynės meilės ugnelė, tada ir Romos garbė žydėjo. Visas pasaulis buvo nustebintas Romos galybe! Visi drebėjo prieš jos garsingą įeą! O tas viskas plaukė iš tautoj susikaupusio patriotizmo. Bet kuomet nustojo piliečių širdyse egzistuoti tautinis susipratimas,

gimtojo kampelio ilgesys, gaivalingasis tautos meilės jausmas, Romos galybės žvaigždė užgėso, ir romiečių tauta žlugo amžinai.

Netruksta žmonių, ar tautos istorijoje atsitikimų, kur atskiras žmogus arba visa tauta nugalė didžiausius savo priešus vien per savo didelį pasiaukavimą tėvynei.

Paimkime nors Vokietijos karą 1870 m. su Prancūzija. Prancūzai džiaugsmingai sutiko paskelbimą jai karo. Jie tikėjos sutrupinti Vokietijos galybę ir nusikratyti amžinu savo tautos priešū. Bet karo išdavos parodė visai kitką, būtent: vokiečiai sumušė prancūzus. Kilsta klausimas, kodėl taip atsitiko? Mat, vokiečiai jau nuo senų laikų buvo auklėjami patriotizmo dvasioje. Žymiai prie to prisidėjo mokykla ir organizacinis auklėjimas. Ir tame kare pasirodė vokiečių didžiausias patriotizmas. Visi kovojo pakilusia dvasia ir entuziazmu. Kiekvienas pilietis buvo užsidegęs tėvynės meile ir jos vedamas bėgo kuoskuibiausiai į pozicijos laukus ginti savųjų laisvę ir garbę. Del to jie laimėjo, o laimėjimas buvo didis.

Taip pat istorijos lapuose randame pavyzdžių, kur drąsiai miršta tautos didvyriai, norėdami sužadinti savuosiuose atšalusį patriotizmo jausmą. Paimkime Joana d'Arck, tą genialę didvyrę prancūzų tautos. Tai buvo labai senai, kuomet anglai kariavo su prancūzais. Anglai, įsiveržę į Prancūziją, rado ją visai nepasirengusią prie karo, todėl jie greitu laiku užėmė beveik visą Prancūziją. Jos likimo dienos jau buvo suskaiptomos. Tada stojo tautos priešakyj aukštos giminės mergaitė Joana d'Arck: ji vedė pulkus prancūzų į kovos laukus ir ragino paaukoti visas jėgas, kad tik išvarius anglus iš savojo krašto. Ji šaukė tautiečius atsibusti ir visiems, kaip vienas, subrusti tėvynės gynime. Bet ją patiko

skaudus likimas: pateko anglių rankosna. Ir čia mirdama ant laužo ir visa būdama paskendusi ugnij ištiesė aukštyn apdegusią ranką ir sušuko: "Tautiečiai, pirmyn už laisvę! Lai gyvuoja Nepriklausoma Prancūzija!"... Ir jos paskatinti prancūzai išvijo iš savo žemės negeistinuosius svečius—anglus.

Pasaulio genijai neneigia patriotizmo jausmą ir mirtį del tėvynės. Pav., Gėtė, vienas didžiųjų Vokietijos lyriku, pasakė: "Tik tas laisvės, kaip ir gyvybės vertas, kurs kasdien del jos kovoja." Amerikos prezidentas Vilsonas kartą pasakė: "Geriau mirti, negu tautos garbę įžeisti."

Ir kiekvienas žmogus, būdamas savo tautos visumos narys, turi sielotis ir liūdėti kartu su visa tauta del jos nelaimių bei skausmų. Jei ma-

žiausias smūgis, ištiktas tautai, turi atgarsio jos sūnų širdyse, tai galima tikėtis, kad tauta žengia į šviesesnę ateitį, kad ta tauta susilauks laimingų dienų.

Žmogus, mylįs savąjį kraštą yra kartu ir visą žmoniją pamylėjęs, nes tėvynės meilė—tai asmens pradinė mokykla, kurios neišėjęs negalėsi toliau mokytis. Nemylėdamas savosios gimtinės, savojo krašto, būsi bejėgis ir žmonijos vargus užjausti. Tai žmogaus dvasios ypatybė.

Taigi matydami, kad tėvynės gynimas tautai turi didelės reikšmės, pasiryškime mes, lietuviai, ugdyti savy patriotizmo jausmą ir reikalui ištikus eikime narsiai ginti tėvynės. O mirdami sakykime: "Saldu ir malonu mirti už Tėvynę."

Andriejavas, 1925-III-4 d.

P. Navardauskas.

FILOSOFIJA ATSKIRO ASMENS ŠVIESOJE.

Žmogus nuo pat savo jaunystės dienų stebisi pasauliu ir nori jį pažinti. Jo nerimstančioji dvasia nesiliauja stačius klausimų: kodėl pasaulis yra, kam žmogus jame gyvena, koks žmogaus gyvenimo galutinis tikslas, kokia mirties problema ir t.t. Tiems visiems klausimams išrišti ieško aiškiausio atsako, ieško tiesos. Tiesos pažinimas tampa žmogui svarbiu dalyku ir giliai įsmenga jo sielon. Čia kilsta tiesos ilgesys, kurs priverčia žmogų būtinai ją surasti.

Kiek žmogaus protas duoda apčiuopti tiesos sąvoką, duoda mums žinoti filosofijos mokslas.

Filosofija savo etimologine prasme reiškia meilės bei išminties mokslą. Tiksliai gi apibrėžti filosofiją labai sunkus dalykas. Įvairiais laikais buvo sąvokuojama vis kitaip. Naujaisiais laikais mokslininkas Vundtas pasakė: "Filosofija—tai pasaulėžiūros ir gyvenimo mokslas, turįs patenkinti mūsų proto ir širdies reikalavimus." Kitas mokslininkas Elsenhausas pabrėžė: "Filosofija yra visuotinas mokslas, siekiąs nustatyti tikrumą, vienetiškumą ir sąryšį visoj mūsų žinijoj."

Filosofija stovi virš visų mokslų ir yra pamatu visiems mokslams. Svarbiausias jos uždavinys suteikti žmogui tiesos pažinimo galią ir kad jis, suradęs tiesą, eitų į aukštesnį sąmoningumo laipsnį.

Tuo būdu kiekvienam pravartu yra pastidijuoti filosofiją. Įklimpęs į jos studijas, žmogus artinsis prie tiesos suradimo. Čia jis ras, aukščiau minėtiems klausimams, atsakus ir įgys tikrą

ir aišką pasaulėžiūrą, kurios vedamas linksmas bėgs per gyvenimo areną ir neliūdėdamas iškęs visas likimo audras.

Bet ne visi žmonės pasaulyj tikrą tiesą randa: kiti, jos negalėdami suieškoti, klaidžioja nakties tamsybėse, kankinas, vargsta, liūsta ir žūna gyvenimo dumbluose.

Žmogus, rišdamas gyvenimo problemas, nors ir remsis filosofijos mokslu, bet kiekvienas padarys saviškas išvadas sulig savo intelektinių iegų ir gabumų. Tuo būdu kiekviena asmenybė gaminasi sau filosofiją. Ir beveik pasaulyj yra tiek gyvenimo filosofijų, kiek yra žmonių. Mokslininkai sako, kad žmogus iš pat jau prigimimo yra filosofas. Užtat filosofinė kultūra žmogaus gyvenime turi daug reikšmės: ji kelia žmogaus proto iegas į aukščiausią galimybės laipsnį.

Taigi aišku, kad nuo filosofijos pareina žmogaus žvilgsnis gyveniman.

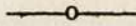
Dvasiniai žmogaus elementai: protas ir valia vaidina gyvenime nepaprastą rolę. Jei žmogus bus sveiko proto ir stiprios valios, tai jis gali nuveikti milžiniškus darbus. Delto protas ir valia, tai pagrindinės žmogaus galios, kurios bendrame veikime yra neperskiriamos. Protas aptaria dalykus esant šiokiais ar tokiais, o valia renkasi iš jų tąjį, kurį ryžtasi vykdyti veikimu. Lavindami tuodu elementu, einame prie savarankios filosofijos. Žmogus, išvystęs proto iegas ir įgijęs geležinę valią, visumet bus kitokių pažiūrų ir nusistatymų, kaip žmogus, sustingusio proto ir silpnos valios.

Galime gyvenime pastebėti, jog aukščiausias sąmoningumo laipsnis suteikia žmogui didžiausios laisvės pažymį. Filosofija, kurios svarbiausias tikslas žmogui suteikti absoliučią tiesą, padaro žmogų laisvesniu, ir tai yra jos vienas didžiausių žmogaus gyvenime nuopelnų. Čia reikia atsiminti, kad žmoguje egzistuoja dvi priešingos galios: viena jų kelia žmogų iš žemiškojo pasaulio, veda prie dangiškos šviesos, tai žmoniškasis "aš," o kita jų nori paskandinti žmogų gyvenimo purvuose, teikdama momentinius idealus, tai jautulingasis gaivalas, gyvuliškasis "aš." Ir delto gali atsitikti, kad filosofija nesuteiks žmogui laisvės, jei jis pasiduos tam blogajam "aš."

Filosofijos moksle glūdi visų amžių mokslininkų teorijos, jų pažiūros į pasaulį, į transcendentinį gyvenimą, jų sanprotavimai ir visos jų dvasios galios. Ir be to dar ten užtiksimė tautų ir visos žmonijos siekius bei idealus. Užtat filosofinės studijos duos mums visų laikų ir visos žmonijos pažinti dvasią, duos mums tiesą ir suteiks mūsų sielai laisvės bei laimės kibirkstėlę.

Taigi filosofija yra skaidrus gyvenimo veidrodinis, kurs šviečia ne tik atskiriems asmenims, bet ir tautai ir visai žmonijai, nurodydama tikruosius kelius, kuriais privalo eiti žmogus, tauta ar žmonija, kad atsiekus savo tikslo, t.y., kad sutapus su Amžinąja Tiesa.

Andriejavas, 1924-XII-27 d.

Pr. Genys.

ARTOJŲ ŽEMĖJE.

Vėlių kančios motyvais.

I.

Galiūnų žaismas.

Atėjo metai karų audringų,
o mūsų šalį, šventąją žemę,
užplūdo minios piktų, kerštingų
karių; paniuro miškai aptemę...

Tiek skausmo, vargo, tiek nuliūdimo;
nekalto kraujo veltui išlieto;
dienų juodžiausių mūs' prakeikimo
kas gi nežino, kiek iškentėta!...

Kur šventos girios ramiai šlamėjo,
kapai beliko primirkę kraujo!
Kur gražios dainos linksmi skambėjo,
karžygių vėlės dar vis kariauja!..

Ir ką laimėjęt galiūnai svieto,
viską naikinę ką tik sutikę?

Laukus išardę ir numylėto
gimtinio kaimo mums nepalikę?..

II.

Mano gimtinėje.

Vis lakštingalos čiulbėjo,
kur karžygių kaulai pūna;
ar šviesi žara tekėjo,
ar naktis tarp girių tūno...

Kas surastų, suskaitytų,
kiek čia kryžių pamiškiuos!
Kiek čia girių nurašytų—
žemė maudosi kraujuos!..

Čia gražu kadaisė buvo!
Čia paukšteliai tyruliavo!
Kiek jau kaulų čia supuvo,
kiek čia kraujo išgaravo!

Kiek čia skausmo, kas išsemtų—
nei širdis plati, kaip jūrė!
Bet, lakštutė! Ką tai lemtų?
Ji vis gieda! Kas uzbūrė?

Meilė čia kadai žydėjo—
ji dainavo po giružę.
Žemė sunkiai sudrebėjo—
traukia ji vistiek dainužę...

III.

Vėlių šešėliai.

Kaip tik ateina vakarai tamsieji,
būriai žvaigždelių pelkėmis klajoja...
Su baime slepias žmonės neramieji—
vėlių šešėliai jiems kerštu grūmoja...

Vėlių šešėliai kasnaktį atsibunda
ir grįžta, skuba gimtinės aplankyti.
Tad žemė jaučia skausmą ir pagundą;
tamsoj klajoja šešėliai nematyti...

Ilgai klajoja išsiilgusios vėlės,
liūdnei vaitoja, kol dar gili naktuzė.
Vienųjų verkia liūdnos merguzėlės,
kitų raudoja vargdienė motušė...

Vėlių šešėliai tėvynės ilgis, kenčia...
Vėlių šešėliai klajoja po Lietuvą!
Brangi tėvynė, nors laisvės amžių švenčia—
karžygių kaulai svetimuose pūva...

Vėlių šešėlių pilni miškai plačiausi,
pilna erdvė!.. pilna naktis juodoji!
Vėlių kančia žemaičiui veria ausį!..
Liūdna, baugi vėlių kančia skaudžioji!..

IV.

Vēlēs skunda.

Po sūtemas mišķu juoduju,
vēlē raudodama klajojo...
Aštrieji ginklai jai vaidenos,
graudingai guodēsi, raudojo!..

Raudojo zemēs, vargo, meilēs;
raudojo slēniņū ir giružiū,
kurios' ji augo ir kentējo,
tarp saulēj skēstančīū dainužiū...

Kas bus, kas bus, audrioji zeme!?
Ginklu aš perverta nuozmiuoju!
O, mano skausmas—didis skausmas!
Senai kenčīu, senai vaitoju!

Parneškit kaulus ī tēvynē;
ramybēs duokit, broļiai, žmonēs!
Kapinēs ilgesī augina
ir slēgia karčiosios dejonēs!..

Žvaigždziū takais keliauja vēlēs...
Baugu—tamsi naktis ant zemēs...
Kančīa širdy, kančīa krūtinēj:—
Europa, ko dangus aptemēs?!

V.

Jaunystē atminus.

Pasiilgau aš, merguže,
tavo dainužēliū!
Pasiilgau tū jaunuju
meilēs naktužēliū!..

Juk žadējai nuraminti
liūstančīā krūtinē!..
Juk žadējai atgaivinti
dainā sidabrinē?..

Aš tamsybēmis klajoju
liepsnele baiminga;
zemēs sopulī vaitoju—
man gyvybēs stinga...

Tu žaliajam beržynēly,
nuo žaru lig ryto,
lauki meilēs ilgestēly
bernužēlio kito...

VI.

Vēlēs meilē.

Nemyliu aš tavēs, merguže,
nors laimēs daug man duoti pažadējai,
nors akimis vilioji... Negirdējai?—
Gūdžiai blaškaus, kaip vētra, po giružē!..

Tiek skausmo išūgdei krūtinēj mano;
troškima siekt padangiū okeana,
kur slapstosi erdviū saulužē...
Nemyliu aš tavēs, merguže...

Atleisk, atleisk skaisti žvaigzde šviesioji!
Nors tavo meilēj dar skēsta pasi'lgimas,
nors tu kilniai širdy jaunoj švitruoji—
nemyliu aš tavēs, jaunoji!

Netrokštu jau, gražuole, meilēs tavo...
Širdies man plieno!—Štai, vadas trimitavo?
“Sudie karžygiai!” tēvynēs girios ūžia...
Nemyliu aš tavēs, merguže...

VII.

Malda uz mirusius.

O, Saule tu skaisčiausioji!
Dangaus aukštybiū saule!
Gaivinki mūsū miškelius—
vēliū ramiuosius namelius.
O, saule, šviesk mum visados,
te šildosi sau vēlēs!
Nereik nakties, nereik juodos,
nereikia ziemužēlēs!
Kam sopulī karčiausijj,
kam skausmā neramujj,
kam ilgesī giliausijj,
troškima nelabajj—
Tu skyrei joms, klajojančioms
po kraštā svetimajj,—
ne amžinā atilsj?

Kalnēnai, 1924 m. Velykos.

—o—

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

GYVENIMAS.

—o—

Gyvenimas tai bokštai klaidūs,
Gyvenimas kalnū takai,
Vargšū krepšiai, karaliū sostai—
Čia pakilai, čia susmukai.

Gyvenimas taurē auksinē,
Kuriā išgerti turim vis,
Ar stings, ar kais keno krūtinē,—
Gyvenimas—karšta ugnis.

Gyvenimas—skylėtas tiltas,
Didžiausias meno kūrinys,
Gyvenimas—židinyš šiltas,
Kol liepsnos vėjai n'išblaškys.

Gyvenimas—džiaugsmi ir kryžiai,
Gyvenimas—dangaus viešnia.
Mes džiaugtis tikimēs sugrižē—
Kas verks, kas džiaugsis—nežinia.

Pr. Genys.

BEMYLINT ŽVAIGŽDĖ.

Aš myliu, myliu iš širdies gilybių
Karštais jausmais, gilia viltim!
Kenčiu, kenčiu aš ilgesį aukštybių!
Žvaigžde! prigląusk! ėikiu tavim!

Bet tu šalta, kaip rasos šalto ryto...
Tyli, niūri, kaip tylūs mūs kalnai,
Ir akys tavo kitiems linksmai prašvito,
O meilės, meilės juk tu nepažinai!..

Iškilk, sušvisk širdis ištroško, laukia;
Uždek jausmus šventa dangaus ugnim!..
Ilgū—aplinsk sustingę vėjai kaukia
Grimstu gelmėn su trokštančia naktim!..

O tu—šalta—maldų nelauki mano,
Delko, ar aš mylēt nemoku—pasakyk?
Sustok! Sušvisk gilybėj okeano
Ir skausmą tą, pažvelgus, sudraskyk!..

O ne! Užgesk! tu netiki poeto
Sielos liepsna ir meilės sopuliais,
Kad bangos tos jo širdį svaido, mēto—
O tu skubi—skubi savais keliais!

O nemylėk, nors laimę tau kalbētų—
Jis myli visa ir visa jis mylēs!
Jausmai—ugnis, plati širdis poetų,
Kurios jau nieks ramybe neužlies!

Nutilk, žvaigžde, te ašaros užgimsta.
Širdis nualps—keliauk dangaus keliais!
Tegu jisai skausme iš meilės grimsta,
Tegu gyvenš kartybių sopuliais...

Mylēt! Mylēt be krašto tą žvaigždele,
Nors ji niekad jau žodžio neprabils!
Ateis juk greit jauna žarų aušrelė
Ir spinduliai aplinkui pasipils!..

Mazeikiai, 7-XII-1924.

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

PLAUKIU.

Plaukiu aš jūra viena laiminga,
Kur liko krantas—nebežinau.
Dangus ir saulė bangose mirga—
Jose ir save vos pažinau.

Nereikia irklų—valuzė, vėjui!
Valio undinės—vėjai, valio!
Greitai laivužis plaukia pavėjui.
Jeigu ir skęsiu—jūroj gilioj.

Jeigu išplauksiu—taures sudaušiu
Su ryto saule, naktų žvaigždėms,
Ir, išsiskleidus žiedu gražiausiu,
Kloties linkėsiu juodoms gelmėms.

Jeigu nuskęsiu—vabalams tekšiu,
Kirminai biaurūs bučiuos akis,
Banga pavirtus, krantus beplakšiu,
O jūros vėjai mėtys-blaškys.

Plaukiu—baltplaukės aplink suspito,
Ima ant rankų neša gilyn.
Saulė iškrypo jau iš zenito,
Kalnai paraudo—tolyn, tolyn.

Putinas.

SAUSAS LAPAS.

Toli nuskindas žiedo lapas,
Be kvapo, sausas ir trapus,
Tu graudžią dainą man dainuoji
Apie kitus žalius lapus.

Puikiam sode, tarp laurų, rožių
Tu augai lieknas ir gražus
Ir krovei žiedus tarp lapelių,
Kaip kraujo varvančius lašus.

Sakai, kad ten, gėlių tėvynėj,
Kur pats gožei ir pražyдай,
Dar žemę šildo sauluzėlė,
O puošia lapai ir žiedai.

Tik tu šaltuos žemių ūkuose
Be kvapo, sausas ir trapus
Man graudžią dainą tebdainuoji,
Kad žuvus laimē neatbus.

Aš suprantu tave, lapeli,—
Nē man čia saulē nebešvies:
Viena daina ir sauso lapo,
Ir skausmo pakirstos širdies.

Pr. Genys.

(Sesės albuman).

Čia, kur po kojų bočių kaulai pūva,
Čia aš džiaugiuosi, čia giliai liūdžiu...
Čia, kur apleistos pilys mūsų griūva,
Savo kelionės lapelius skleidžiu...

Ir jei atskleisiu vieną juodą lapą,
Jei sudrebētų dar jauna širdis—
Rožių kereliais papuošk mano kapą—
Ten užges krūtinė, meilė ir viltis.

Mazeikiai, 10-XII-1924.

G. Nieritzas.

RAMUSIS HENRIKAS.

(Iš vokiečių kalbos vertė Kl. Vidauja).

BULKUTĖS.

Vieną šaltą žiemos rytą, buvo dar anksti ir tamsu, kažkas pasibeldė į vienos kepyklos langą ir prašneko laibu balseliu: "Ė-ė!"

Kepėja pakilo iš minkštos kėdės, kuri stovėjo prie šiltos krosnies, ji buvo truputį užsnūdusi, palengva prislinko prie lango, žiovaudama jį pravėrė ir nelabai švelniu balsu tarė: "Ko tenai?"

"Penkias bulkutes!" atsiliepė balsas iš lauko

"Dar krosnyje!" atsakė; "ateik už bertainio valandos!"

Bet vaikas nenuėjo ir kantriai laukė duonutės. Veikiai atsirado ir daugiau, kurie to pat reikalavo ir tą patį nemalonų atsakymą išgirdo. Vieni tų pirkėjų nueidavo, kiti pasilikdavo ir nepasitenkinę garsiai reiškė savo nekantrumą. Kai bulkutes išėmė, jie pirmiau gavo, o vaikas, pirmasis atėjęs, savo prekę gavo tada, kai visi kiti buvo patenkinti.

Pietumis tas pats vaikas vėl atėjo, ir taip jau paprašė penkių bulkučių.—Kepyklos šeimininkė turėjo dabar laiko savo naują pirkėją geriau įžiūrėti. Jis atrodė tikras vargšas: giliai įdubę paakiai buvo pamėlynavę, skruostai buvo suvytę, išbalę ir visas kūnas buvo labai nukamuotas.

Ranka, kurioje buvo atkištas sulankstytas popierinis pinigais, buvo sustingęs ir šalta, kaip ledas, joje taip mažai kraujo tebuvo, jog negalėjo pasidaryti, kaip paprastai, mėlyna nuo šalčio. Apskritai, nebuvo matyti jokios raudonumo žymės visame kūne. Pačios lūpos tebuvo šiek tiek mėlynos. Švarkelis, nors sveikas, bet taip striukas tebuvo, kad vos sprinduką žemiau kulšių tiesiė, dengė liesą jo liemenėlį. Žemiau liemens, ir kojoms, buvo dar prasčiau, nes jas tik vienos storos moškonės kelnaitės dengė.—Kai moteriškė atidavė vaikui ko jis prašė, tarė savo vyrui: "Tagi tai! jei mūsų vaikai taip perpučiami turėtų vaikščioti, kaip tas varguolėlis, kur ką tik buvo, aš manau, jie bematant pašaltų sąnarius."

"Gal būt!" atsakė vyras; "Neturtingi, tai neturtingi; bet ir apsileidę. Kaip pasikloja, taip ir išmiega."

Kitą rytą gana anksti tas pats vaikas vėl atėjo, taip jau per pietus ir vakare. Lygiai trimis sykais kas dieną jis pasiimdavo penkioliką bulkučių. Ilgainiui jam nereikėjo nė prašyti, nes

kepyklos žmonės, kai tik jis pasirodydavo, nieko netarė, jam atskaitydavo. Kartais atsitikdavo diena, kad ilgėliau gaudavo duonutės palaukti. Todėl vieną rytą, kepėja pasakius, kad tik po pusvalandžio bus galima iš krosnies imti, tarė: "Bet kodėl tu neini namon, ar geriau visą valandą stovėti tokiam šalty? Tu nori savo sąnarius pašalti?"

"Mano namai labai toli!" atsakė vaikas.

"Bet, Dieve mano! Ko tu nenusiperki duonos kepykloje kur arčiau?"

"Kadangi," lėtai atsakė vaikas, "Jūsų bulkutės visame mieste didžiausios. Nors mama sako, kad jos per išakijimą tokios didelės atrodo; ir dar! Vis delto išeina, kad nuo jų sotesnis pasidarai, ne kaip nuo kitų."

Kepėja į tą nieko neatsakė, bet po valandėlės prabilo: "Tad aš, tavęs dėta, nestovėčiau vienoj vietoj, bet vaikščiočiau gatvėje ir apšilčiau."

"Aš negaliu be reikalo batų plėsti!" atsakė paprastai.—Kepėja pamanė geriau padarysianti paėmus vaikui penkias bulkutes iš senesnio kepyklos. Bet kai ji vaikui jas pakišo, šis sujudęs tarė: "Tos nešiltos. Aš norėčiau šiltas namon neštis."

"Ar matėte šiokį užsispyrimą!" sušuko kepėja. "Ar tai taip man padėkoji, kad aš palikau tau duonos, kurią galėjau dešimt syk parduoti? Karšta duona valgyt nesveika. Kam Jum būtinai karštos?"

"Viena, kad rankas pasišildom," atsakė vaikas; "ir, antra, jos taip jau skanu, kaip ir šaltos."

Ką galėjo daryti kepėja, jei nenorėjo kasdien patirti škaudžių jausmų, matydama stovinius ir drebančius žmones prie jos krautuvės? "Eik pirkion pasišildyti!" burbtelėjo ji antrą rytą kiek įširdus. Šis paklausė, bet ir vėl padarė priežasties kepėjai pykti.

"Ar tu negalėtum sniegos nuo kojų nusidaužyti?" užė jį. "Ar tu nematai, kad prinešei pilną pirkėją vandens ir purvo?"

"Man tėvas sakė," kalbėjo vaikas, "aš turįs su savo batais saugiai elgtis, nes tik keli dūriai padą telaiką."

"Tai nusiauk ir palik juos už durų!" įsakė moteriškė.

Šis tuoj nusiauvė ir stovėjo basas.

Tą pamačiusi kepėja nenoroms prabilo: "Ne,

tik ir apsileidimas motinos išleisti vaiką be šiltų vilnonių kojinių į tokį šaltį."

Vaikas tylėjo ir nesikrutino, o kepėja vėl atsėdo į savo šiltą vietelę ir nusiramino.

Kai tik duoną iš krosnies išėmė, užsimovė jis batelius ir išdūlino. Bet laisva valia jis pirkčion įeiti nedrįsdavo, laukdavo kepėjos pavadavimo, kuklumas, kuris moteriškai patiko.

Kitą rytą duodama jam porą vilnonių leteninių, barėsi: "E, aš jau žinau, jūs apsileidėliai visada tykote iš geradaringų žmonių, ir savo pinigų veikiau pilvui, o ne geresniam apsilvilkimui sunaudojate.

"Šeimninke, atviros širdies auka Dievui tin-ka!" tarė senas tarnas, kuris įnešdamas pilną skardinę bulkučių, girdėjo moteriškės žodžius. "Kuo kaltas vaikas, jei tėvai apsileidę?"

"Na, jau!" atsakė ši; "Jūs senai žinote, kad aš taip pikta nematau. Bet ir gėda per tuos netikusius, bėdinus žmones. Ar žinai, kad šios kojines, ką daviau tam vaikui, nenukeliaus į smuklę?!"

"Ir kelnės," kalbėjo tarnas, "nėra per šilčiausios."

"Aš turiu po apačia vilnonės!" tarė vaikas, bijodamas naujo vainojimo jo tėvų.

"Tai aš esu patenkintas!" atsakė tarnas ir išėjo atgal.

Šeštadienį kepėja atskaitė vaikinui aštuonias bulkutes. "Tos trys priedo!" kalbėjo jinai.

Linksmi sužibėjo vaikiuko akys. Pamažu, laukias žvilgis, kur buvo įdėbtas į duoną, pasidarė naramus.—Pagaliau prašneko jis iš lėto: "Mums reikalinga tik penkių bulkučių. Kad būtumet jūs gera duoti man priedo devynius fenigius?"

Moteriškė pažvelgė nustebusi į maldaujančias vaiko akutes. "Pinigais aš priedo neduočiau," tarė ji. "Ką tu su tais devyniais fenigiais veiksi?"

"Už vieną trečioką pirkčiau būdelę malkų ir už trečioką krautuvę žibalo, ir..."

"Ir ko dar? Tur būt, saldinių?"

"Ne, už vieną trečioką lotą uostomos tabokos."

"Delto aš įspėjau, kad čia bus kas nors ne-naudinga! Kad aš gaučiau tuos pinigus, kuriuos vyrai kas metai per uostomą taboką į nosį su-traukia, arba rūkydami į orą išpučia! Kaip vienas, taip ir kitas nereikalinga."

"Tėvelis šneka, jis negalys gyventi nuostęs, jis geriau tinka vieną dieną savaitėje nevalgyti, ne kaip nuostyti.

"Taip, taip, visi vyrai tokie. Visi jie tuo arkliuku jodinėja. Štai devyni fenigiai, bėgk dabar.

Vaikas išėjo, bet jis nebėgo, kaip jam buvo

įsakyta, gangreit jis tą padarytų, bet jo kojos buvo per daug silpnos, kad galėtų bėgti.

Kai sekantį šeštadienį jis vėl stovėjo kepa-mojoj laukdamas duonos, šeimninke kalbėjo tar-naitei: "Žadink Praną ir Fricą! Šiandien šeštadienis, o jie dar savo pamokų tebėr neišmoko. Nutrauk jiems antklodę, jei nenorės keltis."

Po valandėlės pasigirdo iš tolimesnio kambario šauksmai ir barniai; kambario durys atsivėrė ir įbėgo du, surūgusiu veidu, pusplikiai vaikai, ir nesakę nė labą rytą susirangę prie šiltos krosnies. Tada vyresnysis tarė: "Kavos man!"

Motina išėjo ir įnešė didelį ašutį kavos ir prikaistuvėlį paviržių. Kol ji pripylė pastatytus puodelius, vaikai rausėsi sudėtuos kepalėliuose.

"Ar man pyragėlio su kava nuo vakar neliko?" paklausė motinos Pranas.

"Ne!" atsakė ši, "Turės užtekti medauniuko ar sausainio."

"Tai visai negudriai!?" sušuko Fricas ieškodamas cukrinėje didesnio gabalo cukraus. Merkdamas sausainį į kavą pamatė jis svetimą, vienomis leteninėmis vaiką.

"Pranai! Ar tik ne ramusis Henrikas stovi ten prie durų? Ištikrųjį jis!"—Tą pasakęs jis pakilo ir taip smarkiai sudavė delnu vargšui berniukui per sukrypusę jo nugarą, kad silpnutis kupriukas pasviro ir rankutes ištiesęs parpuolė žemėn.

Vaikas šiuo savo darbu parodė, jog vargdienis teisingai vadinamas "ramiojo Henriko" vardu, nes nė vienas žodis dėl to žiauraus darbo neišėjo jam pro lūpas. Kol kepėja kvailą savo sūnaus juoką, taip ji pavadino tą elgesį, bardamosi draudė, Henrikas atsistojo. Tuo tarpu Fricas pagavo ramiojo Henriko kepurę ir perkreipęs ją užsimovė ant galvos. Raišą berniuką pamėgdžiodamas ir dusliai šniokštuodamas pradėjo jis vaikščioti šen ir ten po kambarį. Motina, ir jo brolis Pranas, ko tik neplyšo iš juoko. "Klausykis, tu šlykštus juokų paukšti!" šaukė kikendama motina.

Pagaliau šis tarė: "Bet kur ramusis Henrikas savo batus paliko?"

Berniukas neatsakė nieko, tik neramiai apsidairė.

"Juk jis negalėjo vienomis leteninėmis atbėgti!" rėkė jis pašokęs.

"Ko tau rūpintis dėl jų?" įspėjo kepėja. "Nenorėdamas pirkčios teršti, jis paliko juos už durų."

Fricas tuoj išslinko laukan; Henrikas gavęs savo bulkutes su priedu išėjo. Po valandėlės jis vėl įėjo, nešdamas rankose duoną. Pirmą kartą jo veide buvo pasirodęs silpnutis raudonumas,

lūpos jo virpėjo ir alsuodamas jis tarė: “Mano batų nėra!”

“Ką?!” atsigrėžė kepėja; “kur jie gali būti? Pasenusio daikto niekas neužkabins.”

“Aš išieškojau visą priemenę ir kiemą!” tarė išsigandęs Henrikas.

Kepėja paėmė šviesą ir lydima Henriko ir jos sūnaus Prano išėjo ieškoti pražuvusių batų. Išgrabinėjo visus kampus pereidami po dešimt syk priemenę ir kiemą. Vargšui Henriku iš baimės ir šalčio tarškėjo burnoje dantys.

Kepėja murmėjo panosėje: “Tai iš tavo geros širdies! Galop jis turėjo pats juos paslėpti, norėdamas gauti geresnių.”

Tuo tarpu Pranas žiūrėdamas ir rodydamas pirštu aukštyr sušuko: “Ve kur jie!”

Kepėja pakėlė šviesą ir abu su Henriku įsitikrino, kad ieškomieji batai kyšo iš kibiro, kuris buvo pakabintas priemenės palubėje.

“Čia ne kas daugiau, kaip Fricas bus buvęs!” kalbėjo Pranas, ir nuėmęs batus įteikė juos Henriku, kuris tylėdamas išėjo.

Nors jis savu laiku vėl atėjo, tačiau buvo neprašomas šilton pirkčion įeiti, nežiūrint to, kad šaltis vis didėjo. Didelis kosulys, kuris visai troškino vargdienį berniuką, buvo išdava to baisaus peršalimo, kurį jis iškentėjo, kai išsigandęs vaikščiojo šaltais priemenės akmenimis ieškodamas savo batelių.

(Bus daugiau.)

—o—

Kl. Vidauja.

Gražyna.

—o—

Įsivaizduokite didžiulį kambarį, kuris priegrioztas įvairiausių, kokių tik gali būti kambarėje, griozdų: eilės kėdžių, stalų, lentynos knygų ir popierių, visokios pilnos ir tuščios dėžės, indaujos,—to viso tiek priversta, kad vos galima kur pralysti. Žmogus patekęs tarp tų negyvų padarinių, šūčių, jautiesi esąs koks Robinzonas nežinomoje saloje, koks gyvas vabalėlis begalinėje negyvybėje.

Į tą kambarį, tarsi kokiam ypatingam pasimatymui, dabar suėjusios dvi mergaitės: Gražyna ir Onytė.—Atskiru du gyvu organizmu ir medžiaga.—Iš netyčių pamatęs pamanytum, jog čia kokios paslapties esama, koks pavojingas priešvisuomeninis darbas daromas, koks slaptas, svarbus posėdis.

O visai paprastas dalykas. Gražyna ir Onytė, tai dvi mūsų miestelio gimnazijos mokinės. Juo-

dvi žinojo tą slaptą, beveik niekeno neužeinamą vietą, ir suėjo čion pasimokyti algebros uždavinių spręsti. Juodvi susitarė lygiai trečią valandą čia ateiti ir abi pasizadėjo būti rimtos: ateiti laiku.

Onytė atėjo dvi minutes prieš trečią. Gražynos dar nebuvo. Bet trečiai pasibaigus, priemenėje kaž kas subildėjo, atsidarė durys ir į kambarį įėjo Gražyna.

— Ar aš pasivėlinau?—paklausė pirmiausiai.

— Ne. Lygiai trečia. Aš dvi minuti atėjau anksčiau,—kalbėjo Onytė.—Iš namų aš išėjau tuo pat laiku, kaip ir visuomet, kai į šitą gatvę eidavau, bet bijodama nusivėlinti, matyt, pasiskubinau.

— Aš iš namų išėjau,—kalbėjo Gražyna,—senokai. Parėjus iš mokyklos aš paklausiau tėtę, ar galima man eiti. Jis leido ir aš išėjau tolimesniu, užuolankesniu keliu. Aš labai mėgstu pavasario saulutę,—čiauskėjo, kaip paukštelis, Gražyna.—Kad ne pamokos, aš ištisą dieną vaikščiočiau po lauką. Man labai malonu ir gera, kai saulutė šviečia. Visur toks gyvumas, rodos, junti, kaip viskas ima atgyti; saulutė kaitna ir, tarytum, liepte liepia visiems gyvūnėliams atsibusti. Žiemą viskas buvo kaip išmirę, o dabar saulutė žadina ir žoleles, ir medelius, ir vabzdžiukus ir jie visi atrodo, kaip ką tik iš miego atsikėlę. Rodos, pati žemė, medžiai, namai tuoj ims judėti ir vaikščioti, besidžiaugdami saulutės šviesa. Atsimeni tada, kad Dievas yra labai galingas, jei visą gamtą taip gražiai sutvarkė.

— Aš nė nepastebėjau, kad šiandien taip šilta. Skubinau eiti,—tarė Onytė.

O Gražyna vis kalbėjo:

— Vasarą, kai nerūpės pamokos, tai aš dienu dienas būsiu lauke. Dabar reikia mokintis.

— Na, tai imkiva uždavinių,—tarė Onytė.—Ar tu, Gražute, supratai tą uždavinį, kur šiandien mokykloje sprendė?

— Nelabai.

— Tai gerai. Mudvi jį čia padarysiva. Aš jį suprantu; toks įdomus.

Onytė buvo geresnė matematikė, tai ji ėmė rašyti uždavinį, o Gražyna žiūrėjo.

Juodviem bedirbant į tą kambarį įėjo Gražynos tėtė. Jis, matyti, turėjo reikalo į tuos daiktus, kurie čia buvo sudėti.

Gražyna, kaip stirniukas nustriksnojo pasisveikinti su tėte, o paskui ją ir Onytė priėjo.

Gražynos tėtė buvo aukštaš vyras. Veidas jo buvo rimtas ir rūstus. Todėl Onytė gražiai su juo pasisveikino ir vėl nuėjo prie savo uždavinių. Gražyna dar kaž ką kalbėjo, bet tuoj atbėgo prie jos, o tėtė ėmė raustis po dėžes.

— Tėtė, ar tavo portfely nieko nėra?—staiga paklausė Gražyna. Jis atsiliopė:

— O ko tu norėtum?

Gražyna žiūrėjo į tėvą smalsiomis akutėmis ir, tarytum, ko prašė. Tėvas pažiūrėjo į ją ir šyptelėjęs tarė:

— Ar tu taip sprendi uždavinius? Matai, kokia tu.

— Aš nieko nenoriu, nieko nežinau! Atleisk man tėtė, kad aš tokia nerimta!—sušuko Gražyna ir nusigrėžė prie uždavinyno.

Po valandėlės tėtė atsiliopė:

— Gražyna!

Mergaitė pašoko ir nubėgo prie tėtės. Priėjusi ji apkabino viena ranka tėtės kaklą, o pati prisiglaudusi jam prie peties ėmė klausinėti, kur jis dabar eisiąs, kada pietus valgysiąs, ar jis palausiąs jos sugrįžtant, ar jis norįs su ja drauge valgyti pietus, ar nebegrįsiąs šiandien redakcijon?—Tėtė buvo redaktorius.

Klausydamosi dukters čiauškJjimo tėvas žiūrėjo į ją meile spindinčiomis akimis ir šypsojos. Paskui jis pasiėmė portfelį ir atidarė. Gražyna lyg norėjo klausti, ar jau tėtė eina, bet susilaikė ir tarsi ko klausdama žiūrėjo tėvui į akis. Ji matė portfely dėžutę saldainių, bet nesiskubino jos imti, bijojo, kad nepradėtų tėtė iš jos juoktis. Bet sutikusi nuoširdų tėtės žvilgsnį, ji staiga pagriebė saldinius ir, tarytum, lipte prilipo prie didelio tėtės veido. Tėtė priglaudė ją, paglostė ir paskui pakilęs tarė:

— Na, metas man eiti. Sudie, Gražute! Aš užėisiu dar į vieną įstaigą ir eisiu namon. Pareik ir tu pietų. Sudie, panele Onyte,—tarė jis atsišveikindamas.—Aš atsiprašau, kad sutrukdžiau jūsų darbą.

— Nieko,—nedrąsiai atsakė Onytė.

Tėtė išėjo. Gražyna pasišokinėdama pribėgo prie Onytės ir sušuko:

Dabar kelsime balių! Aš tyčia išviliojau iš tėtės, nes norėjau tave pavaišinti.

Ji atidarė dėžutę ir, kol išsprendė kelius uždavinius, beveik visus saldinius suvaišino Onytei.

Pabaigusios darbą juodvi išėjo. Atsisveikindama, Onytė savo draugę karštai karštai pabučiavo.

Parėjusiai namon Onytei buvo kažko neramu ir liūdna. Josios akyse stovėjo visi tie įvykiai, kurie atsitiko tame keistame kambary, kur ji ką tik buvo. Ji nieko negalėjo tenai suprasti; Gražyna ir jos tėtė Onytei, tarytum, burtai buvo, tik kaž kodėl ji taip nerami ir nieku būdu negali nusikratyti, nei užmiršti to viso, ką buvo mačiusi. Jai buvo malonu ir gera, kad Gražyna taip

myli ir gerbia savo tėtę, ir kad tėtė taip myli Gražyną. Onytei buvo griaudu, kad ji jau nebeturė ko mylėti, ir nėra kam jos mylėti. Jos tėtė ir motutė jau senai šaltuose kapeliuose guli, ir Onytė dabar gyvena pas neturtingą savo dėdę.

Kaip kokie šešėliai slankiojo jos vaizduotėje tos skaudžios praeities valandos, kurias teko jai pergyventi. Nuvargusioje jos širdelėje kaž kas skaudžiai smylktelėjo. Ji priėjo prie lovos, užsidengė veidą rankutėmis, sukniubo, prisispaudė į pagalvį ir apsipylė griaudžiomis skausmo ašaromis.

Ilgai našlaitė verkė. Pagaliau jai palengvėjo. Ji pakilo, nusišluostė ašaras ir tyliai tarė:

— O, Gražuliute! Kokia tu laiminga, koks geras tavo tėtė! Aš dabar tave labai labai mylėsiu, tik, Dieve, Tu man padėk!

—○—

Pr. Genys.

ATMINIMAS.

—○—

Už ką gi atmintis?

Juk prieš tave, jauna sesule, niekados
Ant kelių puldamas širdies aš neatvėriau?!
Betirpstančios aš jaunumės gilios maldos—
O ne—taurė pilna—negėriau!..

Juk tu neatėjai į liūstančią krūtinę,
Neįžiebei svajonių bokštą, skausmo giją,
Neįžiebei ten saulę rytmetinę;
Nepagimdei, oi ne, slaptų vargų aidiją!..

Už ką gi atmintis?

Juk nežinai, kiek skausmo sieloj mano!
O kiek troškimų, kiek svajonių teka!..
Juk nežinai tu mano dvasios okeano!
Nesupranti, ką jojo bangos šneka!..

..
Oi ne! Aukštų kelių, gyvybės skaidrią žarą
Aš trokštu tau užburti į krūtinę..
Į laimės šalį—į darbo pirmą barą,
Pažadinti į vargstančią tėvynę!..

O kai užgesiu aš—didi sielos gyvybė
Tegu tave į darbą kviečia, kelia,
Tegu ateis gili dienos skaistybė,
Tegu sušvis jaunoj širdy aušrelė!

Mazeikiai, 1924-XII.

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

Vieni pamilo saulę,
Kiti naktų žvaigždes,
Bet man širdy nei saulė,
Nei žvaigždės neužges.

Man tinka, kai pabyra
Šilti jos spinduliai,
O juodą tamsią naktį
Žvaigždžių ilgiuos tyliai.

Vieniems patinka juokas,
Kitiems tik šypsena,
Bet aš myliu—kur siela
Garmonijos pilna.

Gerai, kai trykšta juokas,
Kai šypos dar smagiau,
Bet liūdnos tylios akys
Man šneka vis daugiau.

—o—

*Anti-Byras.*VISŲ DIDŽIAUSIAS MŪSŲ PRIEŠAS—
ALKOHOLIS.

—o—

Tas pasakymas yra neužginčijamas faktas.

Mūsų tėvynė-Lietuva daug kentėjus nuo žiaurųjų bolševikų, šlykštųjų bermontininkų ir besočių-grobikų lenkų, kurie ir šiandien dar tebečiulpia mūsų sultis,—pasiskelbė niekam nepriklausoma valstybe! Ir ištikrųjų ji norėjo ir norės būti visuomet laisva. Taigi kratosi priešų, kurių išdalies nebeteko.

Bet drąsiai galima pasakyti, kad jai dar grėšia didesnis pavojus nuo vidurinio priešo—alkoholio. Ir jei jo nenusikratys, jos nepriklausomybė bus prarasta. Juk tikrai yra pasakyta: "Neišgelbės krašto prazuvimo nei milijoninė kariuomenė, nei pasakingi didvyriai, nei smarkūs milžinai, jei tauta neliaus girtuokliavus." Taigi aiškiai galime suprasti, kad alkoholis didžiausias mūsų priešas.

Kad alkoholis išžudo daugiau žmonių už priešininkų ginklus, tai galime suprasti iš garsiųjų žmonių žodžių. Garsaus Anglijos generolo Valseley žodžiai skamba šiaip: "Girtuokliavimas yra didžiausias ir pavojingiausias priešas, jis užmuša daugiau žmonių, negu naujai išrasti kariški šaudymo įrankiai, užmuša ne tik kūną, bet ir protą ir sielą."

Alkoholis aptemdo žmogaus protą ir nuslopiną jo gabumus. Jis savo vergui-girtuokliui palengvina visokių nedorybių, niekšybių ir apgavi-

mo įvykinimą. Girtuokliui nuodėmė—menkniekis, todėl ją dažnių-dažniausiai papildo.

Alkoholis ardo žmogaus sveikatą ir naikina triušą. Girtuoklystė—sunkaus vargo priežastis. Girtuoklis smūklininkui krauna turtą, o save ir savo žmoną su mažais vaikeliais nuskriaudžia amžinai. Alkoholis—ligų priežastis. Vien tik per jį žmogus dažniausia išvysta karštą.

Alkoholis yra kenksmingas visuomenei, tautai ir kultūrai. Kitos valstybės jau alkoholio žalinumą yra supratusios ir įvedusios savo šaly prohibiciją, t.y. visišką svaiginamųjų gėrimų uždraudimą. Bet mūsų tėvynė-Lietuva to nėra padariusi.

Todel mums, jaunuoliams—ėms, reikia rengti šviesesnę tautos ateitį.

Kad tą įvykdžius, mes tučtuojau turime stoti į visuotinių abstinentų eiles ir ištiesę vienas antram ranką, laikydamies obalsio: "Per abstinenciją į šviesią ateitį, privalom kovoti su didžiausiu mūsų tautos priešu—alkoholiu.

Perkuklus žmogus, kad jis būtų ir geriausias, negali tikėtis, kad žmonės jį susidomės:—ir oro negalima pastebėti, kol jis nejudą. Pirožnikovas.

Kada geiduliai sėdi soste, protas stovi už durų.

Motheu Henry.

Višta rėkdama išleikia iš savo laktos, o oras ir padangėmis plevena tykiai. Pirožnikovas.

ALEKSANDRAS IVAŠKA,

L. Vyčių 17 kp., South Boston, Mass., narys, uolus darbuotojas Vyčių tarpe. Pereitais metais ėjo kp. finansų raštininko pareigas, o šiais metais yra kp. izdo globėjas ir L. V. 13-jo Seimo Rengimo Komisijos narys.

Be to, A. Ivaška yra gabus korespondentas ir jo plunksna labai dažnai apsako "Vyty" ir "Darbininke" 17 kuopos bei apskritai Bostono lietuvių kolonijos judėjimą.

A. Matutis.

Tikrieji Gyvenimo Įvykiai.

Baisi nelaimė ištiko senelių prieglauda. Visas šiaurinis prieglaudos sparnas supleškėjo iki pamatui ir seneliai atsidūrė apskričio globon. Vyriausioji prieglaudos vedėja—Motina Marija Pranciška—didžiai susirūpino ir dėjo visas pastangas surasti pagelbą prieglaudos atstatymui. Ir rytojaus sulaukus pirm visako ji su kita vienuole seserim skubino pas kontraktorių Struogą ir jam išdėstė visą apverktiną padėtį. O jis tik nusišypsojo ir gardžiai nusijuokė.

“Tai visa gerai, Motin,” atsakė Struoga pašiepiančiai. “Bet gi aš nedirbu vien tik savo sveikata. Gi atstatyti visą nudegusį sparną atsisieis kokie keturi tūkstančiai dolerių. O Motina pati prisipažįsti, kad apdraudimas buvo išsibaigęs, nes neturėjai pinigų užmokėti premijas. Tai kokiuo gi būdu gausi tuos keturius tūkstančius dolerių? Juk gi poteriais negaliu aš pirkti plytų ir kitokių įmonių nei samdyti darbininkų prieglaudos atstatymui.”

Motina Marija Pranciška pažiūrėjo į jį gailiomis akimis ir mėgino dar kartą išaiškinti visą dalyką.

“Žinoma, kad reikalinga gerbiamajam užmokėti. Tamsta, tur būt, nesupratai mano pasakymo. Pradžiai yra bankoje penki šimtai dolerių. Matai, gerbiamasis, kad visoje valstybėje seneliams nėra kitos katalikiškos prieglaudos. Gerasis Dievas tai žino ir reikia pasitikėti Jo gerumui ir apvaizdai.”

“Tai labai kilni ir dievota mintis, bet gi tai ne biznesas,” atsiliepė kontraktorius protestuojančiai. “Apvaizdai vien pasitikėdamas aš neišgaliu pirkti visos medžiagos ir samdyti darbininkų, kad paskui laukti ilguosius mėnesius arba kelius metus, kol visa bus užmokėta.”

“Jeigu gerbiamasis būtum pažinojęs gerąjį Dievą taip ilgai, kaip aš, tai nereikėtų tamstai dvejojti ir griebtumės didingo darbo,” stengė Motina įtikinti Struogą.

“Geriau pasieškok kitą kontraktorių, kurs ant to sutiktų; aš gi negaliu ir ačių už nepamiršimą manęs,” tarė Struoga, atsisveikindamas su Motina.

Motina Marija Pranciška neprarado vilties nei drąsos ir su tyliąja drauge paskubino pas kitą vienintelį kontraktorių tame mieste ir atkar-tojo tą pačią istoriją.

Šis gi kontraktorius buvo mandagesnis ir atsiprašinėjo, prisimindamas gražiais žodžiais, kad yra didžiai užimtas kitais darbais, kurių negalįs

atsakyti nei atidėti ir kol pabaigs juk negalima gaisinti laiko su atidėliojimu ir, tikiasi, kad Motina suras kitą kontraktorių, galintį tuojau pradėti atstatymo darbą. Ir kai Motina atsisveikino ir išėjo už durų, tai girdėjo kontraktoriaus nusikvatojimą. Bet gi tas nenupuoldė Motinos dvasios.

Už mylios kitos į kalnus gyveno poni Gabriėnė, turtinga ir gailėstinga moteriškė. Jos labdaringumas daug gero davė Senelių Prieglaudos užlaikymo reikalams. Tatai Motina su savo drauge, negaišindamos laiko, paskubino savo žingsnius į kalnus pas poniją Gabriėnę. Bet gi šiandieną ji nesitikėjo ir nelaukė vienuolių seserų. Ji ir gi buvo susirūpinusi kitais naminiiais reikalais. Ir po trumpo pasikalbėjimo, ji, maloniai atsiprašydama, išsikabinėjo, kad tuom kart negalinti vienuolių sušelpiti, kad pasibaigus metams reikia mokėti valdžiai dideles naujai užkrautas duokles, kad pasizadėjusi aukoti kitoms vertoms įstaigoms ir turinti ištesėti duotąjį žodį ir t.t.

Kelionė atgal suvargino abi seseri. Tačiau savyj jautėsi tvirtos. Ir kai pasiekė jų gyvenimo slenkstį ir įžengė vidun, tai Motina tarė:

“Brangi sesuo! Be abejonės, esi išvargusi ir eik atsilsėtu.”

Bet gi pačiai Motinai nebuvo laiko atsilsėjimui. Ji turėjo peržiūrėti atėjusią paštą, atsakyti į laiškus ir paskui rūpintis visų reikalais. O kur gi laikas maldai?

Ir tuojau paskubo prie biuro, kur surado žurnalų ir laikraščių, vieną kitą bilą ir du laišku. Ji ėmė pirmąjį laišką ir atidarė. Pašto antspauda buvo iš New Yorke. Pažvelgus į parašą ji išskaitė: “Teklė Urbaitė.” Gi Motina turėjo giminių New Yorke, tačiau nieko nežinojo tąja pavarde. Ir netikėtai užmatė laiške bankos perlaidą. Ir, netikėdama savo akims, ji regėjo toje perlaidoje penkių tūkstančių dolerių realizavimą. Ir džiaugsmo apimta ji tarė:

“Aš tai žinojau! Ir kontraktorius Struoga turės pripažinti man tiesą, kad aš geriau nei jis pažįstu gerąjį Dievą.”

Ir, jausdamosi laiminga, ji ėmėsi skaityti laišką:

“Gerbiamoji Motina Perdėtine:—

“Rytmetiniame dienraštyj skaičiau apie didelę nelaimę, ištikusią Senelių Prieglaudą, kurios šiaurinis sparnas buvo ugnies sunaikintas. Aš gi įdedu čeką sunaikintos dalies atstatymui, kaip

lėšų padengimo dalį. Kiekvienomis Velykomis aukoju ką nors katalikiškoms įstaigoms už apturėtas dides Dievo malones. Šiuo kartu mano auka eina Senelių Prieglaudai.

“Gal Motina norėtum žinoti, delko taip darau kas metais?”

“Daug metų atgal, kai buvau neturtinga prasta darbininke, iš gaunamos algos vos tik prasi-maitydama, aš gavau žinią nuo mirštančio tėvo, gyvenusio už kelių šimtų mylių. Rankoje neturėjau nei penkinės ir širdgėla buvo apėmus, kad negaliu pasiekti mylimo tėvo. Dar daugiau skaudėjo man širdis, nes žinojau, jog jis yra atsitolinęs ir atsiskyres nuo Bažnyčios.

“Viena mano draugų dirbtuvėje davė šimtą dolerių mano kelionei. Kad sutaupyti tokią sumą anuose laikuose, tai reikėjo jai atsižadėti daugelio smagumų ir taupyti ilgą laiką. Bet gi ji davė man juos džiaugdamosi ir patenkinta. Aš gi laimingai nuvažiavau pas savo tėvą. Jis sirgulioavo dar du mėnesius ir mirė su Bažnyčios palaimomis. Kai sugrįžau į dirbtuvę, pasiryždama taupyti pinigus, kad bent dalimis atidavus gerąjį savo draugei, kuri buvo paskolinusi man pinigų kelionei, sužinojau, kad prieš kelias savaites

ji įstojo vienuolynan. Ir kitos mergaitės negalėjo pasakyti, kaip vadinasi tas vienuolynas ir kur jis yra. Pagalios aš sužinojau, kad toji skolinoja taupino visus tuos pinigus nuvažiuoti ir atsisveikinti su savo motina pirm įstojimo vienuolynan. Aš gi negaliu jos užmiršti ir neišgaliu jai atsimokėti už padarytą pasiukavimą. Ir kas mielais metais toje pačioje dienoje, kurioje ji padarė man tokį didelį geradėjingumą, paaukodama savo laimę del manęs, tai jos atminčiai aš stengiuos sulyg savo išgalės pagelbėti kuriam nors vienuolynui, kuriame vienuolės seserys darbuojasi žmonijos labui ir tarnauja Dievo garbei.”

Buvo dar keletas užbaigimo eilučių. Bet gi Motina nebeskaitė jų. Tik sidabrinės ašaros riedėjo per pasenusius, tačiau skaiščius jos veido skruostus. Ir didis ramumas ir didis džiaugsmas užviešpatavo jos širdyje ir sieloje.

“Tai buvo tikroji auka,” tarė vyriausioji prieglaudos perdėtinė. “Savo motinos aš nemačiau per dvejus metus. Ir niekad po to nebemačiau jos. Tačiau, gerasis Viešpatie, Tu nepamiršai manęs tikrajame reikale. Tie paskolinti pinigai davė keleriopai daugiau nei reikalinga. O Dan-guje—įsivaizdinti aš negaliu, kokia tikroji užmo-kestis laukia manęs!”

J. Puišys.

Oratorijų Pradžia.

Pirmasis kun. Bosko sapnas, dar vaikui bėsant, nurodė jo darbo sritį ir kaip joje darbuotis. Jau nuo to laiko kun. Bosko pašvenčia visą savo energiją ir gabumus savo misijai tarp jaunimo, bet tuomet neturėjo nustatytos savo darbui tolymesnės perspektyvos. Savo misiją su oratorijomis pradeda tik kunigu likęs.

Jaunasis kunigas ieškojo progos įgyvendinti savo idėjas. Tokia proga iš netyčių pasitaikė 8 d. gruodžio 1841 m., Nekalto Prasiidėjimo dienoje. Tą rytą besirėdant laikyti šv. mišias šv. Pranciškaus Asiziečio bažnyčioje, pasipainiojo zakristijoje apie 14—15 metų nuskuręs ir neperdaug švarus berniukas. Nedrąsiai įėjęs pro duris, atsistojęs kerčioje, akylai žiūrėjo į kunigo rūbus, lyg niekad jų nebūtų matęs. Zakristijonas, gana šiurkštus ir nervingas žmogus, jį pamatęs suriko:

— Ką tu čia veiki? Ar nematai, kad painiojies žmonėms po kojų, skubink, eik tarnauti mišioms.

Berniukas, išgirdęs tą “malonų” pasveikini-

mą, pasiliko bestovjis ir beveik drebėdamas iš baimės pusbalsiu murmėdamas atsakė:

— Nežinau... nemoku...

— Eik šian, rėkavo zakristijonas, noriu, kad tu tarnautum mišioms.

— Nemoku—atsakė dar daugiau sumišęs berniukas,—niekuomet nėsu tarnavęs.

— Ką! Ką sakai! suriko zakristijonas besiantindamas į berniuką.—Gyvuly, jei nemoki tarnauti mišioms, ko ateini į zakristiją? Greit laukan, kad čia nei kojose daugiau nekeltum! Ir sugriebęs dulkintuvą ėmė mušti bebėgantį vaikina.

— Ką dirbi? Kodel taip muši?—suriko kun. Bosko. Bet zakristijonas įpykęs vijosi nelaimingąjį, kuris nepataikęs duris užbėgo ant višky, o iš ten dideliu bildesiu sugrįžo į zakristiją ir iš čia galvotrūkiškai laukan. Pagaliau sušaukęs zakristijoną, kun. Bosko rimtai jį paklausė:

— Už ką taip mušei tą vaikina?

— O ko čia lenda į zakristiją, jei nemoka tarnauti mišioms.

— Kad ir taip būtų, bet tu neprivalai; blogai pasielgei.

— O kas tamstai darbo?

— Tasai mane užgauna, mat, jis tai mano brangus draugas.

— Ir dar kaip!—nusistebėjo zakristijonas. Tasai gyvulyš tamstos draugas?

— Ir visai taip: visi skaudžiamieji yra mano draugai. Prašau greit man jį pašaukti ir nesugrįši, kol nesurasi; jei ne, pakalbėsiu su Rektorium, kad išmokytų, kaip turi elgtis su vaikais.

Zakristijonas, taip užbaustas, tuoj išsinešdino pabėgėlio ieškotų; nepoiligam suradęs atvedė apsiašarojusį ir visą drebantį prie kun. Bosko.

— Ar jau išklausei mišias?—paklausė su visų maloningumu kun. Bosko.

— Ne.

— Todėl eikim, išklausysi ir paskui pasikalbėsiva apie dalyką, kuris, žinau, tau tikrai patiks.

Po mišių trumpai pasimeldęs, bešypsodamas kun. Bosko pradėjo klausinėti:

— O ką, geras drauguži, kaip vadinsiesi?

— Baltrus Garellis.

— Iš kur esi?

— Iš Asčių.

— Kuo užsiimi?

— Mūrininkauju.

— O tėvas ar dar gyvas?

— Ne, jau miręs.

— O motina?

— Mano motina?.. ir ta pasimirė.

— Kiek tau metų?

— Jau šešioliktus einu.

— Ar moki skaityt, rašyt?

— Ne.

— O dainuoti?

Berniukas nusišluostė ašaras ir lyg nustebusių žvilgsniu pažvelgęs kun. Boskui į akis atsakė:

— Ne.

— O švilpauti?

Čia žvilgtelėjęs į kunigą dar linksmiau ėmė juoktis. Kun. Boskui to ir tereikėjo. Matydamas, kad patraukė į save jo pasitikėjimą, pradėjo klausinėti, ar pildo savo tikybinės pareigas ir ar moka katekizmo. Šiam atsakius, kad senai jau užmiršęs visas maldas, o eiti mokintis katekizmo nedrįsęs, kadangi mažesni už jį jau moką, o jis, toks didelis, nei žodžio nežino. Tuomet kun. Bosko pasiūlė:

— O jei aš tau dėstyčiau katekizmą, ar ateitum manęs klausyti?

— Su mielu noru, atsakė berniukas.

— Ar ateitum net čia į tą pat kambariuką?

— Taip, kad tik mane nemuštų.

— Būk ramus, niekas tavęs nevargins, tu turėsi reikalo su manim, o ne su kuo kitu. O kada taip pradėtumėm pamokas?

— Kuomet tamstai patinka.

— O jei šį vakarą? Ar net dabar tuojau?

— Taip, net ir dabar, su mielu noru.

— Kun. Bosko, prieš pradėsiant pamoką, atsiklaupęs atkalbėjo visu dvasios karštumu "Sveika Marija," kuri malda tobula intencija sukalbėta, buvo taip maloni Dievui, kad tuo momentu pradėtas Oratorijų darbas augo ir augo lig dabartinio žydėjimo Saleziečių Draugijoje po visą pasaulį.

Pirmajam oratorininkui taip patiko kun. Bosko pamoka, kad sekantį sekmadienį sugrįžo šešiais savo draugais vedinas. Bet kun. Bosko nepasitenkino vien tik tikybos tiesų dėstymu, jis parūpino savo naujiems draugams žaidimo įrankių, kad galėtų taip linksmai bežaisdami praleisti šventadienio dieną. Be to, lankydamo savo globiamuosius darbyvietėje ir kuriam netekus darbo parūpindavo vietą pas kokį gerą šeiminką.

Tokiu būdu pamažu surinko visus gatvės vaikus, kurie taip apmesti būtų išaugę nenaudingi visuomenei, jei ne kenksmingi, nes daugelis tokių apmestų berniukų išaugo plėšikais ir kalėjimuose baigė savo amžį. Bet kun. Bosko globiamieji kiekvienas išmoko amatą, ar, turėdamas gabumą, pasiekė mokslą ir taip savo darbštumu, doringumu atnešė daug gero visai tautai.

Giliai jausta artymo meilė ir iš to kylas malonumas greit sutraukė apie jį didoką berniukų būrį, taip kad negalėjo išsitemt šv. Pranciškaus Asiziečio bažnyčios zakristijoje: reikėjo surasti patogesnę vietą. Bet vienur apsistojus greit įgrįsdavo šeiminkams vaikų lankymosi ir jų alasas. Nespėjus nei nusistovėti, žiūrėk, jau gėna kitur. Taip klaidžiojo iš vietos vieton lig 1846 metų pavasario, kuomet, gerų žmonių padedamas, galėjo nupirkti Valdoche pono Pinardžio namus. Ten įsikraustęs susuko pastovią gūštą ir visiems jo draugučiams besidžiaugiant, nors greitomis daržinę pavertę į bažnyčią, linksmai atšventė tų metų Velykas.

Tokiose apystovose kun. Bosko pranešė saviešiams, kad netrukus čia pat atsirasianti patogi ir puiki bažnyčia, didelis kiemas žaidimams, apstūs rūmai, kame būsią vietos prisiglausti, čia įgaus kultūros, išmoks, kaip pelnyti sau duoną ir tuomet jau nereikėsia bastytis po miestą duonos kašnio betykojant.

Taip kun. Bosko pirmajam sapne matė savo misiją ir būdus jai atlikti, dabar gi Viešpats savo ištikimam tarnui parodė sapnuose savo darbų išsivystymą, kad suraminti po aršios audros besiblaškant be žinios iš vietos į vietą.

Pastabos ir Apžvalga.

L. Vyčių 13-sis Seimas.

Nors Seimas nėra dar oficialiai paskelbtas, tai bus padaryta neužilgo, bet jo dienos yra nustatytos galutinai; būtent: birželio 30, liepos 1 ir 2 dd. Ankščiau buvo rašyta, kad Seimas bus liepos 1, 2 ir 3 dienomis, tačiau Seimo Rengimo Komisija, nenorėdama Seimo ir Liepos 4 šventės iškilnių suglausti per daug krūvon, tarp Seimo ir Liepos 4-tos rado reikalingu skirti vieną dieną vietos žmonėms geriau pasiruošti prie Liepos 4-tos išvažiavimo, kurs įvyks Lietuvių Palangoj, Lawrence, Mass., o Seimo atstovams duot galimybės vieną dieną atsilsėt ir susipažint su Bostono įdomybėmis.

Minėtos dienos jau yra galutinai nustatytos ir manantiems Seime dalyvaut negal būt jokių abejonių, kad jos bus pakeistos.

Seimo Rengimo Komisija neužilgo paskelbs Seimo posėdžių ir iškilnių planus bei programą.

Apskričiams ir kuopoms laikas rinkt komisijas paruošimui praktingų sumanymų ir įnešimų. Tikslai turėkim omeny neužkraut Seimo bergždžiais, beprasmiais įnešimais, kas pasikartoja metai iš metų.

Del referendumo.

Balandžio pirmose dienose L. V. Centras išleido į kuopas Referendumo Lapelį organizacijos vardui išspręsti. Prie to lapelio pridėjo lydimąjį raštą, kuriam aiškina balsuojamo klausimo reikšmę ir ragina visas kuopas ir visus narius balsuoti.

Balsavimo daviniai į Centrą tur būt atsiųsti iki gegužės 15 dienos.

Kuopos gražiai pasielgs, jei nelaukė daugiau paraginimų, visos, kai viena, dalyvaus balsavime ir laiku atsiųs Centrą balsavimo rezultatus.

Dar kartą sakom: organizacijos vardo klausimas yra svarbus klausimas ir del to visos kuopos ir nariai privalo balsavime dalyvaut.

Dar del Paskolų Lapų.

Andai rašėm, primindami, kad asmenys, davę paskolas tikslu padėt Vyčių organizacijai įsigyt nuosavą spaustuvę, sustiprėt, kad sekmingiau varyt kilnųjį darbą, nesiskubintų reikalaut tų paskolų gražinimo, ypač be svarbios priežasties.

L. V. Centro Valdyba pirmoj vietoj turėjo išmokėt spaustuvės morgičius, paskui eina išmokėjimas specialių nūtų ir tik po to bus galima paskolas išmokėti.

Paskolų išmokėjimo tvarka bus tokia: pirmoj

eilėj eis išmokėjimas pačių seniausių paskolų (1917 metų), toliau seks vėlesniųjų metų iki pat paskutiniųjų.

Nusistačius tokią paskolų išmokėjimo tvarką, L. Vyčių Centro Valdyba prašo paskolos davėjų tą paimti domėn ir ne laiku nesikreipt.

Kuomet ir kurių metų paskolų išmokėjimas eis, bus skelbiama organe "Vyty."

Sportas.

Pavasaris jau pas mus. Atgyja gamta, atgyja ir žmogus. Jaunimas jau nerimsta, nenušėdi tvankiuose kambariuose. Jį traukia į lauką, į tyrą orą, į sportą.

Parkai, gatvės kibžda sportininkais. Visur į akis ir ausis metasi judėjimas, sporto atbalsiai.

Vyčių kai kuriose kuopose sportas jau aukštai pakilęs. Kone visos Chicagos apskričio kuopos tur suorganizavę sporto skyrius, beisbolo kandas. Kaip pernai, taip ir šiemet eis gyvos, įdomios rungtynės.

Nuo chicagiečių turėtų neatsilikti ir kiti apskričiai bei kuopos. Juk Naujos Anglijos ir N. Y. ir N. J. apskričių kuopos tiek pat arti kita kitos gyvuoja ir tiek pat tur galimybės rengti žaidimus, rungtynes. Nors ir ten šis tas tuo žvilgsniu daroma, vis tik dar žemoje skalėje.

Sportas—geriausioji priemonė pritraukt ir pririšt jaunimą. Amerikos jaunimas "padangėm skrajot" nemėgsta, "filozofijas" palieka "išrinktiesiems." Didmiesčių sunkios, tvankios atmosferos, ilgų darbo valandų įvargintą ir slėgiamą kuną ir dvasią stengiasi atgaivint sportu.

Mes, Vyčiai, sportą tik pradėdam išnaudot organizacijos gerovei. Pradėtąjį darbą turim rimtai ir neatlaidžiai plėsti, stiprinti. Kiekvienoj kuopoj tur atsirast sporto skyriai, kiekvienas apskritis ir kiekviena kuopa tur susirast gabų, energingą, patyrusį sporto organizatorių.

Visų kuopų žaidimų, rungtynių rekordus duokit į organą "Vyty." Tas geriau nušvies mūsų darbuotės veidą, tas gyviau paskatins darban atsilikėlius.

Laikas subrust.

Trečioji Medžių Sodavimo Šventė Lietuvoj.

Lietuvoj įėjo paprotin gegužės 1 dieną laikyt Medžių Sodavimo Šventę. Toji diena laikoma ir darbininkų švente, bet Lietuvos žmones, kaip ir Amerikos, netiki, kad nešiojimu raudonų vėliavų, šūkavimais galima būt pagerint žmonių būvį.

Šiemet Lietuvoj jau švenčiama iš eilės Trečioji Medžių Sodavimo Šventė. Ją skelbia ir visus obalsius bei planus paduoda Lietuvai Pagražinti Draugija, kurios Centro Valdybos pirmininku yra žinomas kultūrininkas gen. Nagevičius.

Del Trečiosios Medžių Sodavimo Šventės išleistame atsišaukime sakoma:

“Kaip matyt, medžių sodavimo tikslas ne vien apželdinti Lietuvą, papuošti įvairias tėvynės vietas, bet ir apibudinti Lietuvių tautos sieloje esamą, tik per ištikus amžius prislėgtą, grožio ir gamtos meilę, auklėti tėvynės meilę, sustiprint tautiškumą, duoti akstiną savotiškai kultūrai vystyt.”

Jau pasodintas auga “Laisvės Medis,” kurs primena Lietuvos Nepriklausomybę ir jos reikšmę, jau auga “Vilniaus Medis,” kurs žadina meilę ir ilgesį į Vilnių, o šioje trečioje medžių sodavimo šventėje bus padiegtas “Aušros Medis”—tautos atgimimo gadynei ir tos gadyinės kurėjams, Lietuvos Patriarkams, atminti.

Pirmoj vietoj bus apsodinama jaunuomenei skiriamos vietos, kaip tai, sporto aikštės, vaikų darželiai, aplink mokyklas, kad tasai “Aušros Medis” “skatintų sekti mūsų senovės didvyrius,” skatintų “vengti visų tautai kenksmingų įpročių,” padėtų “auklėti sveiką ir tvirtą jaunuomenę, nes tik sveikame kūne esti sveika siela.”

Į gražų, kilnų darbą yra kviečiama visa šviesuomenė, vadai, poetai, kompozitoriai, rašytojai, kad jie “atvėrę savo sielos šaltinį, pateiktų tautai savo sielos turtų, kad būtų amžinai sujungti “Laisvės Medis,” “Vilniaus Medis,” “Aušros Medis” ir “Veliuona” su tautos siela.”

Ar galima įsivaizduot ką nors gražesnio, įdomesnio, kaip gyvą vaizdą, kada gegužės 1 dieną, saulutei patekėjus, Lietuvos jaunuomenė, studentai, moksleiviai, vaikučiai, savo auklėtojų, vadų, vedini, linksma daina lūpose, spatu ir kitais įrankiais nešini eina sodinti medelių, puošti svetimų priešų nutremtą, nukoneveiktą tėvynės žemelę.

Tokioj dvasioj auklėjami piliečiai tikrai išaugs garbingųjų Lietuvos didvyrių, “Aušros” gadyinės kūrėjų sekėjais ir jie Lietuvą padarys gražia ir skaiščia.

Parama Lietuvai.

Nesenai skaitēm Lietuvos laikraščiuose, kad 1924 metais Lietuvos žmones per pašto įstaigas gavo 40,330 perlaidų 9,340,946 Litų sumoje. Dabar vėl skaitome Lietuvos laikraščiuose, kad tais pačiais metais per įvairius bankus, bankines kontoras, smulkaus kredito bankas ir pašto įstaigas viso gauta 31,413,732L. 55c. (\$3,141,373.251½).

Bet į šias oficialines sumas neįeina sumos parvežamos pačių žmonių, grįžtančių apsigyvent arba atlankyti tėviškės; be to į Lietuvą ateina pinigų per Vokietijos ir Latvijos bankus; taip pat į oficialines sumas neįskaitoma amerikiečių pinigai įdėti į laivakortes, siunčiami laiškais ir t. p.

Tuo būdu drąsiai spėliojama, kad Amerikos lietuvių pinigine parama Lietuvai per metus siekia apie 60,000,000 Litų (\$6,000,000).

Tie skaitmenys, rodantys amerikiečių lietuvių gausią paramą gimtajam kraštui, paviršium žiūrint, išrodo dziuginantys. Bet jei atminsim, kad Lietuva už tuos slidžius dolerius davė sveikiausią savo dalį—jaunimą, kad jis, išvažiuodams, taip pat išvežė milijonus. O jei grįžta, tai daugelis be sveikatos, be energijos, kūno, o ne vienas ir dvasios bei proto, invalyda. Lietuva vėl tokius tur priglaust ir išlaikyt.

Lietuva progresuoja.

Iš griuvusių ir pelenų pakilęs kraštas, dar iš visų šonų priešų čaizomas ugnia ir kardų, visais žvilgsniais daro progresą. Miestai, miesteliai puošiami, kultūrinami, ūkio kultūra keliamą, mokslas švietimas didinamas.

Vyriausybės organe “Lietuva” p. Vygandas, pastatęs klausimą: “Kur mes einam—pirmyn ar atgal?”—suranda, kad einama pirmyn, ypač ekonominiu žvilgsniu. Jis tai išrodo skaitmenimis. 1920, 1921 ir 1922 metais Lietuvos užsienio prekyba, del sunkios vidujinės padėties, buvo sustojusi vietoje, t. y. buvo neaktyvi. Nuo 1922 m. ji pradėjo sparčiai eit pirmyn. 1923 metais padidėjo dvigubai, o 1924 m. padidėjo apie 65%.

Eksportas ėjo tuo pačiu keliu. 1920 ir 1921 m. jis stovėjo beveik vietoj. 1922 m. padidėjo apie 19 milijonų Lit., 1923 m.—70 milijonų, o 1924 m.—120 milijonų.

Šitų davinių akyvaizdoje, apžvalgininkas sako: “Argi šitoki mūsų užsienio ūgį galima pavadinti žengimu atgal?” “Teparodo kas kitą šalį, kur eksportas taip sparčiai augtų ir sudarytų tokį aktyvą užsienio prekybos balanse?”

Baigia autorius šitokiu palyginimu: “Šitų faktų akyvaizdoje tvirtinti, kad mes einame ekonomiškai atgal, reiškia vis viena, kaip dvyliktą valandą dienos išeiti gatvėn ir šaukti visiems, kad dabar esąs vidurnaktis.”

Šitie palyginimai labai blaivai išblaško tuos juodus išpūdžius apie Lietuvos ekonominę padėtį, kuriuos gauni beskaitydamas opozicijos organus, ypač pažangiečių. Tuos laikraščius beskaitydamas tematai Lietuvos prapultis, bedugnes, grabus, žvakes ir kitus liūdnumus.

Visa tai, kaip pasirodo, yra dirbtino pobūdžio, kad “viešpataujančias partijas” nušluoti.

Kun. A. T.

Papini: "Storia Di Christo."

Daugelis tų, kurie kariauja prieš Kristų ir įsteigtąją Jo Bažnyčią ir norėtų ją sugriauti bei panaikinti ir, kad Dievo nebūtų, patiria kartų jų savo užsivylimą ir pamato, kad jų kova tai bergždžias darbas.

Ir taip Giovanni Papini, garsiausias Italų bedievis, šventųjų paveikslų dauzytojų vadas, saužudybės skelbėjas ir aršusis anarchistas, atsiverčia, priima Romos Katalikų Bažnyčios tikrąjį tikėjimą, lieka dievotasis katalikas ir nusizeminęs Nukryžiuoto Kristaus garbintojas. Jis tai grįžta prie Kristaus ir parašo garsiausį savo veikalą "Storia di Christo," kurio veikalas, išėjusio 1921 m. iš spaudos ir tais pačiais metais vienoje Italijoje pirkta 200,000 egzempliorių. Toji Kristaus istorija greičiau eina už perkamiausią romaną. Tas pats, jeigu ne greičiau, ir čia Amerikoje. Ir kodėl gi? Mat, pasaulyje, anot L. Pfliegerio, yra žmonių, ir, rodos, jų vis eina daugyn, kurį nori ne tik skaityti, bet ir gyventi, kurie ieško ne tik viltų, bet ir maisto, tikro maisto savo gyvenimui. Kadangi vis dar tebėra žmonių, kurių nepasotina, nenuramina jokie šių laikų pramanymai; vis dar tebėra žmonių, kurie turi ne tik pilvą ir dvi ranki ir dvi koji, bet dar ir širdį ir sielą, ir nepajėgia taip vegetuoti iš dienos į dieną be tikslo, be prasmės, lyg tie muilo burbulai, kurie akymirsnį paspindėje, nyksta, kaip nebuvę. Vis dar tebėra žmonių, kurie nusiminę klausia save, ar negeriau būtų visai negyventi, nei taip gyventi, ar negeriau būti šuniu nei sužvėrėjusiu žmogumi.

O kaip gi yra dabar? Papini sako: "Žemė yra pragaras, kurį nušviečia žvaigždės iš kažkokios nesuprantamos malonės. Žmonės su galvomis pasinėrę juodoje purvo ir ašarų tešloje, iš ten jie šliaužia, retkarčiais išsineria su purvinais, pasiūtomis iškraipytais veidais ir šoka į kraujo klanus nusidamti nusivalyti. Ir kas gi atsitinka po tų baisių nusivalymų, po tų kruvinų maudyklų? Vos tam begaliniam žmonių naikinimui pasibaigus, jau jie ir vėl raivosi savo išmatų krūvose... Jie nesiliauja žudę kitus ir save, tartum, visi tie karo numirėliai (o jų užtektų visai valstybei apgyvendinti) tėra vien pirmasis visuotino išnaikinimo avansas... Gyvuliška meilė, kuria kiekvienas žmogus myli patį save, kiekvienas luomas patį save, kiekviena tauta pati save, liko dar galingesnė, dar aklesnė, praėjus tiems metams, kada nepakanta apsnėję žemę lavonų kaulais. Tais paskutiniaisiais metais žmonių giminė, kuri jau ir pirma buvo apsėsta žimterio po karčių blūdo, visiškai išėjo iš proto... Pasaulis dūžia griūvantiems trobesiams traškant... Koku tai tikslu tame beribiam universu yra mažas rutulėlis, vadinamas žeme? Koku tai tikslu tame rutulėlyje—ir gal niekur daugiau—yra tų dvasia apdovanotų būtybių, vadinamų žmonėmis? Kad jie taip gyventų? Ar gi tai gyvenimas? Ar gi toks gyvenimas nėra blogesnis už mirtį, už amžiną nebūvį? Kiekvienas, kas mąsto, tėra vienas klausimas: ar gi žmonių negalima radikaliai, griežtai atmainyti, pakeisti, pataisyti? Ar, rasit, jie gali nuveikti žemesniąją savo pusę, pakilti virš jos, likti šventais?"

Toji problema kankino Papinį. Ir toje baisioje, sunkioje valandoje, jis nuėjo pas Kristų ieškoti atsakymo ir vaisto—ir rado. Ir, radęs, rodo juos kitiems. Tas atsakymas ir tas vaistas yra tai meilė. "Vienatinė išėiga tai atsiekti," sako Papini, "įteikti Kristaus istoriją į jų rankas, parodyti jų akims, tokioje formoje ir tokioje kalboje, kurioje galėtų geriausia suprasti ją, tokiuose kasdieniuose palyginimuose ir pavyzdžiuose, kuriuos galėtų pritaikinti savo gyvenimui." Toji knyga ir yra rašyta tokiu nusistatymu, tokiu "populiariu" stilium, tokiais trumpais perskyrimais, paprasčiausia kalba ir t.t. Ir tuo Papini gražiausia atsiekė užsibrėžtąjį tikslą.

Reikia nepamiršti, jog Papini rašė tą veikalą, aukodamas, kaip atvirą ir viešą padėką Kristui už savo atsivertimą. Jo gyvenimo troškimas buvo pakviesti Kristų pasaulin ir gražinti į žmonių širdis. Papini išpažysta, kad tas jo triūsas yra tai gailėsčio aktas, "neganėtina jo prasikaltimų metavonė." Jis, pirmiau, kaip Kristaus priešas, sako, kad pasitaiko, jog kartais Kristus yra "daugiau mylimas to pačio, kurs pirma neapkentė Jo. Neapykanta kartais yra tik netobula meilė; ir geresnis pagrindas meilei nei indiferentizmas." Ir jo knyga yra to viso liudininkas. Kristų, kurio pirma neapkentė, dabar jis vadina Dieviškoji Meilė ir Dieviškasis Mylėtojas.

Geresniam susipažinimui su žymima Papinio knyga paimsim bent keletą ištraukų.

Kuomet Papini apsakinėja Dieviškąjį Išganytoją santykiuose su mažais vaikais, tai matome gražiausią paveikslą, kurį mums piešia, kad galėtume ir mes kartu gerėtis ir džiaugtis. Jis pažysta vaikus, kadangi yra dviejų mergaičių tėvas, kurs, kartu su motina, džiaugiasi, palaikydami abidvi viename ir tame pačiame tikėjime ir meilėje, kartu eidami klausytų Mišių ir kartu priimtų Sv. Komuniją; abi dukteraiti yra maloniausia jo gyvenimo dalis, kaip ir tie puslapiai, apsakantieji gyvenimą Kristaus ir tų mažutėlių, iš kurių susideda Danguas karalystė.—Jėzus mylėjo vaikučius iš atvirumo,—rašo Papini.—Jo rankos noriai glostė vilniuojančius jų plaukus. Jis artinosi prie nusidėjėlių, kadangi jie neturėjo tiek spėkų ateiti pas Jį; tačiau Jis kvietė mažutėlius prie savęs, nes jie žino instinktyviai, kas myli juos ir bėga pas Jį. Motinos atnešę pas Jį kūdikius, kad Jis prisiliestų jų. Mokiniai varė atnešančias šalin. Jėzus, tai pamatęs, buvo nepatenkintas ir jiems tarė: "Leiskite mažutėliams eiti pas mane ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. Ištikrųjų, sakau jums, kas nepriima Dievo karalystės, kaip kūdikis, tas neįeis į ją." Ir Jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas savo rankas ant jų galvelių.

Papinio knygos puslapiai visi atsižymi vaizdingumu ir gyvumu. Jis talentingai piešia viską, kad patraukti ir verti skaitytojo akį. Nepaprasto rūpestingumo ir didingo vaizdingumo įdėta Lozorius namų aprašyme, kuomet ateina jo atlankytų.—Kuomet Kristus pasirodė Lozorius namuose, tai dvi moteriški, dvi seseri žmogaus, prikeltos iš grabo, susirūpina iš džiaugsmo. Morta išbėga Jo pasitiktų ir sužinoti, kas Jam reikalinga: gal, norės nusiplauti, gal, norės tuojuo valgyti ir, įlydęs Jį į namus, veda prie sofos, kad atsilsėtų, duoda kaldrą, kad nebūtų šalta ir, paėmus ašotį, bėga pasemtų šaltai ir tyro vandens. Ji, sugrįžus, pradeda Pakeleivui taisyti rinktiniausius pietus, daug geresnius nei savo namiškams. Skubinasi ir sukuria ugnį, gauna šviežios žuvies, šviežių kiaušinių, figų ir alyvų; iš savo kaiminkos pasiškolina ką tik papiauto avinėlio geriausią mėsą, iš kito paima brangių kvėpalų, iš turtingesnės paprašo puošenų torielių. Iš klėties išima geriausias linines skotertes ir iš rūšies atneša seniausio ir geriausio vyno. Ir krosniui kūriantis ir ugniai kaitriai kaitinant ir vandeniui katilėly verdant ir kukuliuojant, rūpestingoji Morta, triūsėdama, paraudus, skubindamosi, užtiesia stalą, bėga į priekį, meta akis į belaukiantį Kristų ir žvelgia į gatvę, ar kartais negryžta jos brolis ir į savo seserį, kuri nieko neveikia.—Ir, kuomet Jėzus peržengė namų slenkstį, tai Marija paskendus ekstazoje nieko kito nemato, kai tik patį Kristų, nieko kito negirdžia, kai tik Jėzaus balsą. Tamė momente nieko jai nebėra pasaulyje. Negana jai žiūrėti į Jį, klausyti Jo kalbančio, jausti Jį esantį, gyvenantį, arti jos. Jeigu Jis pažvelgia į ją, ji

yra laiminga; jeigu Jis nepažvelgia, tai ji nustato savo akis į Jį; jeigu Jis kalba, tai Jo žodžiai vienas paskui kitą plaukia į jos širdį, kad pasilikytų iki mirčiai; jeigu Jis tyli, tai savo apsiereiškimo ji atsiliepia į Jį. Ir ji net susirūpina, kad jos sesuo ir bėginėja ir triūsiasi. Kam gi Morta mano, kad Jėzui reikalingi nepaprasti pietūs? Marija sėdžia prie Jo kojų ir net nepasijudina, jeigu Morta arba Lozorius šaukia ją. Ji tarnauja Kristui, tik kitokiu būdu. Ji atidavė Jam savo sielą, vienatinę savo sielą, tokią mylinčią sielą. Ir jos rankų darbas būtų netinkamas ir nereikalingas. Ji yra dievota siela, garbintoja. Tik tada ji veiks, kai dės kvėpalus ant jos Išganytojo mirusio kūno. Ji greitai sukrustų, jeigu Jis prašytų viso jos gyvenimo. Tačiau tas visa, kas liečia Mortos triūsio, tai kasdieninis reikalas, kuriuo Marija nesirūpina, kadangi ji garbina Kristų, savo Viešpatį.

Paklausykime, kaip Papini atsižvelgia į celibatą.—Celibatas, arba tobula skaistybė, sulgy jo, yra tai malonė, užmokesnis už dvasios pergalę ant kūno.—Kiekvienas, kurs nori duoti visą savo meilę didingam pasiryžimui, turi pašvesti save skaistybei. Jis negali kartu tarnauti ir žmonijai ir moteriškai. Asmuo, turįs pakelti sunkią atsakomybę, kuri reikalauja visų jo spėkų iki paskutiniųjų dienai, negali priišti savęs prie moteriškosios. Moterystė reiškia prisirišimą vieno asmens prie kito, tačiau Išganytojas atidavė save visai žmonijai. Žmogui būtų labai sunku, net gal negalima būtų susijungti su kitomis sielomis, jeigu būtų surištas moterystės ryšiu. Atsakomybės, kurios ateina, pasirenkant gyvenimo draugę, vaikų išauklėjimą, mažos šeimos sudarymą didžioje pasaulio draugijoje—yra taip sunkios, jog būtų kasdienės kliūtys didesniems ir prakilnesniams pasiryžimams. Žmogus, trokštąs vadovauti žmonėms, atnaujinti juos, negali suvaržyti savęs visam gyvenimui dėl vieno asmens. Toks liktų neištikimas savo žmonai arba savo pasiuntinybei. Toks daugiau myli visus savo brolius, kad mylėtų jo seserį tik vieną. Gerojus ieško vienatvės, kuri yra jo pabauda ir jo didingumas. Jis išsizada moteriškosios meilės smagumų ir džiugulių, tačiau jo širdies meilė, kurią paveda visai žmonijai, pasidaugina į jo pasiaukojimo išaugstinimą, viršijantį visas pasaulio linksmybes. Žmogus, esąs be draugės, tačiau yra liuosas; tokio siela—nesuvaržyta kasdienėmis ir kūniškomis mintimis—gali iškilti į augštąsias dausas. Toks negimdo savo kūno vaikų, tačiau savo dvasios vaikus veda prie antrojo atgimimo, atsinaujinimo.

Įvairieji bedieviai stengėsi atimti Dievybę Kristui, tačiau jiems nepavyko ir turėjo suklypti. Gi Petro žodžiai, kaip buvo, taip ir yra ir liksis nesugriaunamas tikrojo Mesijaus pripažinimas ir tvirtiausias išrodymas Kristaus Dievybei. Papiniui gi Petro atsakymas literatiniai reiškia tikėjimo interpretaciją. "Jūs gi, ką sakote, mane esant?" Ir Simoną Petrą apšvietė didinga šviesa ir patvirtino jį pirmutiniu visiems amžiams. Jis negalėjo atsisipirti žodžiams, atėjusiems į jo lūpas ir tarė: "Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus."—Pagalios iš Petro Uolos ištriško šaltinis, kurs iki šiai dienai gaivina alpstanciją žmoniją. Tai buvo jo galė ir jo užmokesnis. Petras buvo pirmutinis, kurs sekė Kristų, kurs pirmutinis pripažino Karalystės amžinąjį Karalių, tikrąjį Mesiją, kurio laukė visa žmonija, ir, Jis, priėmęs žmogaus kūną, atėjo, stodamas prieš jų visų akis.—Tikrasis Karalius, Teisybės Sūnus, Taikos Kunigaikštis, Žmogaus Sūnus—Dievo siųstas, Išganytojas, Pateptasis, kurį pranašai garsino skausmy ir dejonių valandose; kurį regėjo apokalyptiškieji rašytojai nužengiantį žemėn, kaipo žaibą, pergalės ir garbės pilnuoje; kurio laukė vargšai, ligoniai, alkani, sužeistieji, ištroškę, alpstantieji, kaip sausa žolė—lietaus, gėlė—saulės, lūpos—pabučiavimo, o širdis—džiaugsmo; Dievo ir Žmogaus Sūnus, kurs paslėpė Dievą žmogaus kūne, Dievas, kurs apsidengė savo Dievybe Adomuje, tai brangusis kiekvienos dienos Brolis, kurs ramiai žvelgia į pagautos dvasios išrinktųjų veidus!—Laukimo valanda

atėjo. "Palaimintas esi, Jono sūnau Simonai, nes ne kūnas ir kraujas tai apreiškė tau, bet mano Tėvas, kurs yra Danguje." Kūniškos akys, be apreiškimo iš augštybių, nebūtų galėję matyti to, ką matė. Ir Petras gavo užmokesnį. "Tu Petras, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nepergalės. Tau aš duosiu Danguaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir Danguje, ir ką tu atriši žemėje, bus atrišta ir Danguje."—Daugelis karalysčių buvo galingųjų ir žuvo, bet gi galingiausioji Karalystė, pastatyta ant tvirtosios uolos, gyvuoja, nes Petras tai Uola, pirmoji Karalystės sėklos išdava, kuri įsteigė pirmąją Krikščionių draugiją. Ir toji Bažnyčia, turinti pradžioje piliečių vos dvyliką, sutvirtėjo ir išsiplatino po visus pasaulio kraštus ir joks piktas negalės jai pakenkti nei jos nugalėti. Toji Bažnyčia, Petro ir jo įpėdinių asmenyje, bus čia žemėje Dievo Karalystės ir Meilės atstovautoja ir globotoja, žmonijos mokytoja ir vadovautoja.

Kaip viename, taip ir kituose savo knygos puslapiuose Papini vaizduoja Kristaus gyvenimą katalikiškuoju žvilgsniu ir nuoširdžiu atvirumu rodo save esantį numylėtu Kristaus išpažintojum ir tikruoju kataliku. Žymėtinas perskyrimas, kuriame piešia paskutines Išganytojo vaizdą žemėje. Pas Papinį nesimato abejonės krislelio katalik Eucharistijos įsteigimo per patį Kristų. "Aš paliksiu jums ne vien atminimą," tuos Kristaus žodžius Papini aiškina šiaip: "Aš savo mystišku ir tikruoju esimu būsiu kiekvienoje konsekrucijos man duonos dalelėje ir toji duona bus gyvasis reikalingas valgis sieloms ir mano prižadas esąs su jumis bus išpildytas laikui jau nebesant."

Buvo paskutinis ir didingas Kristaus pažadas, kuriuo pasižadėjo su jais būti iki pasaulio pabaigai. Jis įžengė į Dangu, tačiau Jis, Žmogaus Sūnus, yra mūsų tarpe. Jis yra pasauly. Jis tikrai klauso mūsų žodžių, jeigu paeina iš širdžių gilumos ir žvelgia į mūsų ašaras, į sutrintas mūsų širdis. Jis yra mumyse, nematomas, maloningas Svečias, nenorįs mus apieisti, nes Jo troškimu šis žemiškasis gyvenimas yra Danguaus karalystės džiaugsmo bei amžinosios laimės lūkestys. Šioji žemė, kad ir infinito brėkšnelis, tačiau yra infinito viltis ir šiandien Jis yra arčiaus mūsų nei anais laikais, kai Jis valgė mūsų laukų duoną. Dieviškasis pažadas negali išnykti. Gegužės debesiai, kurie paslėpė Jį iš mūsų akių, dangso arti žemės ir kas mielą dieną mes pakeliame nuvargintas ir mirtingas savo akių blakstienas į tą patį Dangu, iš kurio Jis ir vėl nužengs žemėn didingame savo garbės majestote.

* * *

Tokios tai didingos ir prakilnios mintys ir žymėtini vaizdai glūdi įstabiaje Papinio veikale, kuris yra išverstas ir verčiamas į daugelį kitų kalbų. O kas gi išvers tą veikalą į Lietuvių kalbą? Begalo svarbu ir reikėtų kam nors imtis jo išversti. Bet gi nerekomenduotina versti jį iš Anglų kalbos. Atatinkamiausia būtų jį versti iš originalinės Italų kalbos, kurioje Papini parašė. Lietuvių rašytojui ir kompingingam vertėjui, kurs supranta ir pažysta Italų kalbą, pasiaukotina imtis tojo vertimo, o svarbiausia tas, kad patį Kristų dar arčiau vertėjas priartintų ir duotų Lietuvių širdims.

Tas didingas Papinio kūrinys "Storia di Christo," išverstas į Anglų kalbą, vardu "Life of Christ."—"Kristaus Gyvenimas." Išvertė Dorothy Canfield Fisher, o išleido (1923) Harcourt, Brace ir Bendrovė (New York). Susideda iš IV+416 puslapių in 8-vo. Ir yra populiariausia ir perkamiausia knyga. Ir reikia pažymėti, kad leidėjai daug triūsio padėjo taip išleidžiant tą garsųjį Papinio veikalą, bet gi užlytėti negalima kas link vertimo, būtent to, kad vertėja—nekatalikė, "liuosai" versdama, apieido (tur būt, be autorio žinios) tas vietas, kuriose originale Papini daro aiškų ir tvirtą Katalikų Tikėjimo išpažinimą. Ir taip—perskyrime apie Šv. Petrą vertėja apieido antrą ir trečią paragrafą ir ypač perskyrimo galą (pusl. 181), turintį tvirtą katalikišką reikšmę. Tą patį

galima pasakyti ir apie pusl. 380, kur kalbama apie Skaistyklą ir Atklaniją; apie du perskyrimu, kuriuose autorius atsiliepia į Žydus; ir galop apie "Kristaus Maldą," kurioje Papini vaizdžiai mini ir aiškiai kalba apie Romą ir Augščiausią Galvą ir vienatinę Bažnyčią, Katalikų Bažnyčią. Jau nieko nesakoma apie protestoniškiosios Biblijos (The King James English version) tekstų vartojimą, nebent tą, kad atsivertusiam autoriui į katalikus ima nesmagumas, o gal ir pyktis. Tačiau pasitikima, kuomet tas veikalas, toks populiarus ir skaitytinas, išsises ir eis prie kitos laidos, tai bus atitaisyta tos visos klaidos. Tada ir autoriui ir katalikams bus didis smagumas ir džiaugsmas, susilaukus tikrai autentiško vertimo Anglų kalboje.

Pastebėtina, kad protestonų pryčeriai, vietoje savų "pamokslų," pasiėmę tą brangiąją Papinio knygą, iš pulpitų skaito ją savo kongregacijoms. Ir, neklysimė, pasakę, kad tas visa prisideda prie Kristaus grąžinimo į milijonus širdžių ir realizavimo pačiam autoriui, kad jo misija atsiekia savo tikslą. Autorius žino, ką misija reiškia ir tai atjaučia giliai. "Visas mano troškimas yra ir buvo atsivertimo metu," rašo Papini, "pagelbėti kitiems apsišviesti." Ir šiandien, trumpai tarus, Papini yra vienas didžiųjų moderninių pasaulio misijonierių.

Mūsų apšviestiesiems ir tamsesniems materialistams —bedieviams—Papini turėtų būti geriausiu įrodymu, kad bedievybė yra betikslė šmėkla. Ji nežada jokios laimės po mirčiai ir neduoda ramybės šiame gyvenime. Iš Papinio matome, kad bedievybė yra dideliausia žmogaus nelimė. Antra vertus, Papini parodo, kad tikroji tiesa ir laimė randasi Romos Katalikų Bažnyčioje. Juk pats Papini visur ieškojo tiesos, galop buvo net linkęs prie protestantizmo, tačiau nesurado tikrosios tiesos. Logingu būdu eidamas jis rado ją Katalikų Bažnyčioje. Toje Bažnyčioje rado ir patį Gyvąjį Kristų, kurs yra tikrasis Kelias, tikroji Tiesa ir tikrasis Gyvenimas. Ir jūs, netikintieji, imkite pavyzdį iš Papinio ir sugryžkite į Romos Katalikų Bažnyčią. Vien tik Joje rasite Kristų ir laimę!

Nauji Raštai.

"Muzika," mėnesinis muzikos laikraštis. Nr. 1, 1925 m., sausio mėn. Leidžia Lietuvos Konservatorija Klaipėdoj. Prenumerata užsieniuose: metams 30 litų (3 dol.), pusmečiui 15 litų.

"Muzikoj" bendradarbiauja: muz. kompozitorius St. Šimkus, St. Didžius, J. Žilevičius, J. Petkus, J. Jažilis, A. Bružas ir kiti.

"Saulutė," vaikų laikraštis, eina du kartu per mėnesį. Nr. 1, 1925 m., sausio mėn. 1 d.

"Saulutė," užsibriežusi tikslo patiekti vaikučiams tinkamų skaitymų, spausdina gražių pasakų, apsakymėlių, eilučių, uždavinių ir įvairenybių, o prie raštelių pritaiko iliustracijas, kurios įneša įvairumo ir papuošia.

"Kryžiaus Kelias," surašė K. J. Vaičaitis, išleido "Mazėsnieji Broliai" Kretingoje.

"Kryžiaus Kelias," arba stacijos, išleista gražia kalba, su atatinamom iliustracijom.

"Varpelis," mėnesinis laikraštis, Šv. Pranciškaus Ordono Lietuvoje organas. Nr. 3-4 (22-23), 1925 m. kovo-balandžio mėn.

"Mūsų Žinynas," karo mokslo ir istorijos žurnalas. 1925 m. sausio-vasario mėn. Nr. 22.

Stambus, virš 200 puslapių, žurnalas, skiriamas Lietuvos karo reikalams.

"Krivulė," iliustruotas žurnalas, eina kas mėnesį. 1925 m. vasario mėn. Nr. 2.

Yra straipsnių, poezijos, beletristikos, įvairenybių. Žurnalą puošia valstybės vadų, darbuotojų, Lietuvos gamtos, sporto ir įvairių kultūrinių bei prekybos ir pramonės įstaigų atvaizdai.

"Pavasaris," iliustruotas lietuvių katalikų jaunimo "Pavasario" sąjungos organas. 1925 m. Nr. 1 ir Nr. 2.

"Pavasaris" reiškia mintis didžiausios jaunimo organizacijos Lietuvoj. Kone kiekvienam numery prisimena apie Vyčius, kuriuos laiko artimiausiais idėjiniais draugais, tik plačiomis žemėmis ir jūromis atskirtais.

Kiekvienam Vyčiui vertėtų "Pavasarij" užsisakyti. Tuomet geriau pažintume jų judėjimą ir darbuotę, be to paremtume juos materialiai.

"Lietuvis," visuomenės, politikos ir literatūros laikraštis. 1925 m. kovo mėn. 20 d. Nr. 12. Leidžia "Rašto" bendrovė, redaguoja poetas Petras Vaičiūnas.

ANELE AUČIŪTĖ IR VLADAS PIKŪNAS.

Sausio 20 d., 1925, Šv. Petro ir Pauliaus Bažnyčioje, Homestead, Pa., gerb. kun. S. J. Čepananiaus liko surišti moterystės ryšiu.

A. Aučiūtė (Pikūnienė) yra narė L. Vyčių 11-tos kuopos, kurioj buvo nenuilstanti darbuotoja. Iš pat mažų dienų priklauso prie Vyčių. Du metu buvo kp. raštininke, pereitus du metu buvo vice-pirmininke ir dirbo įvairiose komisijose.

• Buvo darbšti ir gabi, ypač vaidila scenoj.

Vladas Pikūnas, narys 93-čios kuopos, Rochester, New York, buvo ir yra uolus darbuotojas Vyčių tarpe. Dabartinis 93 kp. vice-pirmininkas.

Apsigyveno Rochester, N. Y.
Ilgiausių ir laimingiausių metų!

Iš Lietuvos.

Visuotinis Lietuvos šaulių sąjungos suvažiavimas, įvyko Kaune kovo 1—3 d.

Siemetiniame šaulių suvažiavime dalyvavo 220 atstovų su teise balsuoti. Be to, apsilankė žymieji visuomenės ir politikos veikėjai, daug seimo narių ir šiaip aukštų svečių. Iš kariuomenės tarpo buvo atvykę krašto apsaugos ministeris, jo pavaduotojas, vyriausias kariuomenės vadas, vyriausio štabo viršininkas, gen. Nagevičius ir gen. Bulota.

Susivažiavime išrinkta nauja sąjungos centro valdyba, kontrolės komisija, vyriausias šaulių garbės teismas (paliiktas senasis), pasiskirstyta pareigomis, pranešta apie šaulių sąjungos nuveiktus darbus ir jos gyvenimą, tolimesnius darbus ir t.t.

Šiame susivažiavime paaiškėjo, kad kovose už Lietuvos nepriklausomybę žuvo 67 šauliai.

Klaipėdos atvadavimo dalyviai gavo ženklus (medalius), kurie panašūs į šaulių nešiojamus ženklus, atminimui savo žygių Klaipėdos vadavime.

Tokie ženklai, ypač ateity, bus labai malonūs prisiminimui praleistų vargų ir pavojų už tėvynės laisvę.

Būtų naudinga paruošti ženklai ir pirmiesiems nepriklausomybės kovų dalyviams 1918-1920 m.

Aušros medis. Šiomet būsiančioj medžių sodinimo šventėj sodins medį, pavadintą "Aušros medis," kurį pašvęs aušrininkų, Lietuvos žadintojų pagerbimui ("Aušros" gadinės veikėjams-Lietuvos patriarchams).

Rinkimai į Seimą Klaipėdos krašte. Ministeris Pirmininkas ir Finansų minist. p. Petrulis, pasikalbėjime su spaudos atstovais pareiškė, kad rinkimai į Klaipėdos Seimelį įvyks gegužės—birželio mėn., o rinkimai į Seimą Klaipėdos krašte numatomi rudenį.

Visa Lietuva girdės Kauno operą, muziką, paskaitas ir kita. Kaune yra įsisteigęs "Radio Meno kooperatyvas," kuriam atstovauja p. p. Mikas ir Kipras Petrauskai.

Šis kooperatyvas buvo patiekęs Paštų Valdybai pasiūlymą pastatyti Kaune radio siųstuvą, kurio pagalba asmenys įsigiję provincijoj radio priimtuvus galėtų girdėti iš Kauno operas, koncertus, paskaitas, pranešimus ir t.t.

Š. m. vasario 27 d. Paštų Valdyboj buvo paskirta tam tikra komisija, kuri peržiūrėjus "Radio Meno kooperatyvo" patiektąjį projektą rado priimtiniu ir šiomis dienomis drauge su savo sumanymu tą projektą patiekė Ministerių kabinetui svarstyti.

Radio siųstuvus bus 1,000 vatų galingumo, tai ne tik provincija galės girdėti iš Kauno operas, koncertus, žinias ir t.t., bet bus girdima ir užsieny, k. t. Rygoj, Taline, Berlyne ir k.

Kai šis sumanymas bus įvykdytas, tai provincijos miesteliai įgiję radio telefono priimtuvus ir tokių kur nors pastatę, k. t. vakarėlių rengimo salėj ar kitur savo apylinkės gyventojams galės duoti klausyti iš Kauno operų, muzikos, pranešimų ir t.t.

Taip pat atskiri asmenys įsigiję tokius priimtuvus galės muzikos ir dainų klausyti namie. "L. Ž."

Lenkų šnipų Lietuvoj byla. Nesenai suimtų lenkų šnipų tardymas jau pabaigtas. Viso kaltinama 6 asmenys iš kurių trys yra rusų karininkai, vienas Lietuvos kariuomenės viršila, vienas buv. valdininkas ir vienas spaustuvės darbininkas. Konstatuota, kad kaltinamieji turėjo ryšių su Lenkija, pranešinėdami jai žinių apie Lietuvos kariuomenę. Byla įduota kariuomenės teismui.

Juozas Babravičius, žinomas mūsų dainininkas (tenoras), pagarsėjęs Europoje ir Amerikoje, kovo 5 d. grįžo į Kauną. Gerb. artistas žada dalyvauti mūsų operoj.

Lietuvos Šaulių Sąjungos naujai išrinktoji valdyba pasiskirstė pareigomis taip: M. Šalčius—pirmininkas, L. Vailionis—vice-pirmininkas, V. Kvieska—sekretorius, A. Marcinkevičius—įždininkas ir A. Žmuidzinavičius—vyriausias kultūros ir tautinio auklėjimo vedėjas.

Lietuvai teks mokėti reparacijas. Vokiečių valdžia valstybinį krašto turtą įkainojo 600 milijonų litų. Einant Versalės taikos sutartimi ir Klaipėdos konvencija, Lietuva turi sumokėti santarvės valstybėms reparacijų sąskaiton valstybinio krašto turto vertę. Mūsų vyriausybė, gavusi tą įkainavimą, nuodugniai jį peržiūrės.

Medicinos personalo Lietuvoje iki 1925 m. sausio 1 d. įregistruota 947 asm.: 448 gydytojai, 247 dantų gydyt. ir dentistai, 308 felčeriai, 18 felčerių-akušerių, 219 akušerių ir 130 galeist. seselių. Iš jų visų 423 tik su laikiniais pažymėjimais.

Popierio fabrika. Girdėti, kad Šančiuose žinomoji amerikiečių lietuvių, p. Šimaičio ir k. "Drobės" b-vės fabrika, kuri jau senai gamina gerą ir gražią vadinamo lietuviško darbo medžiagą, netrukus žada ten pat įruošti didelę įvairios rūšies popieriui gaminti fabriką. Visos mašinos tam tikslui jau parvežtos, tik dar esą reikalingos kai kurios vyriausybės garantijos. Tokis "Drobės" b-vės pramoninkų žygis be abejo tik sveikintinas. Be to, reikia pastebėti, kad ačiū tai pačiai "Drobės" fabrikai, šiandien savo darbo medžiaga aprenpta beveik visa Lietuvos kariuomenė. "L. Ž."

Pavasary vidurziemio pusnys. Besidžiaugiant netikėtai ankstyvo pavasario oru staiga atėjo žiema. Pastarąsias dienas šaltis pakilo daugiau 10 laipsnių ir vietomis pusnys buvo sulaukę traukinių judėjimą.

Paskola Kauno miestui. Vandentiekui ir kanalizacijai Kaune įvesti Amerikos firma "Remington" sutiko duoti miesto savivaldybei paskolą. Firmos atstovai netrukus tuo reikalu atvyksta į Kauną.

Suomiai ir Klaipėda. Suomiai nuo ateinančios vasaros žada įvesti garlaivių susisiekimą tarp Suomijos uostų ir Klaipėdos. Tuo būtų palengvinta tarpusavė abiejų kraštų prekyba, kuri iki šiol ėjo per Latvijos ir Vokietijos uostus.

Kraustosi iš Klaipėdos vokiečiai. Klaipėdos vokiečių gimnazijos mokytojai, nenorėdami optuoti Lietuvos pilietybę, išsikėlė į Vokietiją. Gimnazijoje pasiliko dar du mokytojai.

Dvarų ir kaimų parceliavimas. Šiomet numatyta iš parceliuoti 120 dvarų ir išskirstyti viensėdžiais 60 kaimų. Parceliavimui paskirtas žemės plotas siekia 150,000 ha.

Oro susisiekimas Maskva—Karaliaučius. Netrukus prasidės oro susisiekimas tarp Maskvos ir Karaliaučiaus. Orlaiviai kasdien sustos ir Kauno aerodrome.

Klaipėdos gyvulių eksportas. Nuo kovo 1 d. iki kovo 15 d. per Pagėgius į Vokietiją išvežta iš Klaipėdos krašto 57 vagonai gyvulių. Vokiečiai Klaipėdos krašte perka daugiausia kiaulių.

OKUPOOTOJE LIETUVOJE.

Lenkų šovinistai siunta. Paskutiniu metu laiku Vilniaus krašte "Ryto" draugijai ne tik neleidžiama steigti naujų mokyklų, bet uždarinėjamos ir įsteigtos. Visoj eilėj sodžių lietuviai mokytojai suimti ir pasodinti į kalėjimus, o mokyklos uždarytos. Vieton jų lenkai perša sodiečiams lenkiškas mokyklas, žadėdami net primokėti už sutikimą leisti į jas vaikus. "Ryto" draugija pareiškė prieš toki okupantų žygi griežtą protestą. "Tr."

Konkurdato vaisiai. Iki šiol Vilniaus krašto lietuvių tikiybinius reikalus kiek galėdamas stengdavosi apsaugoti

lietuvis Vilniaus vyskūpas Matulevičius. Bet dabar dalykai pakitėjo. Nesenai pasirašytas tarp Lenkijos ir Vatikano konkordatas (bažnytinė sutartis) visiškai atpalaidavo lenkams rankas ir, nors jis dar Lenkų seimo nepriimtas, bažnyčios reikalų tvarkymą jau pradeda savintis apskričių viršininkai. Seinų lenkų valdininkai, apskrities viršininko įsakymu, gamina tam tikrus sąrašus, kuriais Seinuose ir apylinkėse norima paskelbti lietuvius mažuma ir bažnyčiose dėl to visiškai panaikinti lietuviškas pamaldas ir pamokslus. Lietuviai dėl tokių okupantų žygių nerimauja.

Okupantų represijos nesiliauja. Nesenai Seinuose norėta išvaikyti "Blaivybės" draugijos, tikiybines tretininkų organizacijos ir kiti nepolitinio pobūdžio susirinkimai. Susirinkimuose visuomet dežuruoja po keliolika policininkų.

Lieka sauvaliauti "kresų" policija. Vilniaus laikraščių žiniomis, šiais metais okupantų policija Lietuvos pasieny nebus pakeista pasienio apsaugos korpuso dalimi. Šios korpuso sargybos bus tik Polesės ir Tarnopolio vadijose.

"Tr."

AMERIKIEČIŲ ŽINIAI.

Dalykas tame: jau apie du metus atgal, Lietuvos vyriausybė yra sudariusi su Amerikos vyriausybe sutartį pinigų persiuntimo reikale. Toji sutartis, apimanti pinigų persiuntimą iš vienos valstybės į kitą per Paštą, teikia didelį patogumą ir vienos ir antros šalies piliečiams.

Amerikietis, norėdamas atsiųst pinigų į Lietuvą, nueina artimiausio pašto įstaigon ir išpildęs tam tikrą blankutę labai pigiai gal persiųst pinigus.

Tuo būdu siunčiant, gavėjas gal pinigus atsiimti taip pat artimiausioj pašto įstaigoj. Be vargo ir be iškaščių.

Bet nežinia kodėl, ar dėl nežinystės, ar dėl agentų gudrumo, amerikiečiai daugiausia siunčia savo giminėms per visokius agentus, įvairių bankų, bankelių čekais, kas gavėjui sudaro labai daug kėblumų, kol jis tuos pinigus gauna.

Pavyzdin, aš pats esu gavęs iš J. V. 100 litų čeką. Tuoju važiuoju Apskrities Valstybės bankan. Banko direktorius pažystamas žmogus. Parodau jam čeką. Jis pasakė, kad čeką reik siųst Kaunan ir jei ten išmainys, tuomet išmokėsią. Gerai, reikia sutikti. Palieku čeką, gaunu raštelį, klausiu, kada reikės man atvažiuoti? "O tai už poros savaičių,—mes tamsai pranešim atviruku." Praėjo apie keturios savaitės, kai gavau pranešimą atsiimt pinigus. Reikia vėl važiuoti. O iš namų iki Apskrities centro arkliais nuvažiavimas kainuoja vidutiniai 50 Litų (? *Red.*), o kai blogas oras ir blogas kelias, kainuos apie 75 L. Bet važiuot reik. Gaunu pinigus: išskaito 2%, tai liekė 98 L. Galit įsivaizduot, kiek iš to naudos buvo.

Antras pavyzdys. Viena moterėlė ateina pas mane ir sako: "Apėjau visur ir nieko nepadarau.

Jau metai atgal mano duktė atsiuntė 200 Litų ir niekur negaliu išmainyt. Tiek jau turėjau išlaidų ir nieko negaliu gaut."

Ji parodė čeką, kurs netikusiai, neaiškiai išrašytas. Patariau siųst atgal ir paprašyt, kad duktė, nuėjus pas agentą, pareikalautų pinigų arba išrašymo naujo, aiškaus čeko.

Kiek yra tokių ir kitokių atsitikimų, galima būt visą laikraštį užrašyti. O kiek žydai ir visoki mekleriai nusuka tuos čekus keisdami ar atpirkdami!

Tai kam to vargo, tų bereikalingų iškaščių ir rūpeščių, jei galima tą dalyką atlikt patogiu, pigiu, lengvu būdu!

Šis dalykas turėtų būt žinomas amerikiečiams, tada jiems patiems ir jų saviškiams Lietuvoje būt pašalintos bereikalingos sunkenybės ir rūpeščiai.

J. K. Milius.

Rietavas, 20-3-25.

Sportas.

Su šiuo "Vyčio" Nr. vėl atidarome Sporto Sekciją.

Nutirpus žiemos ledams, žemei nusausus, vėl griebiamės prie įvairių sportų.

Vyčiai daugiau dalyvauja baseball žaidimuose, bet yra daug kuopų, kurios turi įvairius sporto skyrius ir kurių darbai yra mums žinomi.

Deja, yra daug kuopų, kurios neva "paslaptinai" veikia. Tai daugiausiai yra dėl to, kad nei vienas neprisirengia parašyti. O dažnai būna taip, kad norintieji rašyti jaučiasi be gabumų. Didžiausia kaltė glūdi kuopoje už nerėmimą sportininkų. Argumentuojama, kad jei sporto sekcijos trokšta autonomijos, lai jie ir savarankiai gyvuoja.

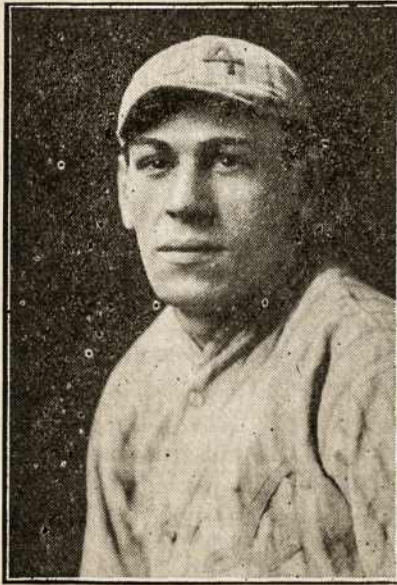
Gal svarbiausias sportininkų vargas yra finansai. Jeigu pati kuopa neprigelbsti jiems ši dalyką išrišti, tada nėra jokios išeities, kaip likviduotis.

Tat gi daugiau kooperuokime su sporto sekcijomis. Sekime, ką jos veikia, kas joms reikalinga. Kuo artimesni ryšiai, tuo stipresnė kuopa. Daugiau veikimo—harmonijos.

K. M. S.

TALKON

Visoj organizacijoj sportas jau gan įžymią rolę vaidina. 35% nuošimčiai kuopų palaiko savo sporto sekcijas. Kai kurios kuopos gali pasigirti, kad ne tik kuopos garbę palaiko, bet ir vietos lietuvių vardą kelia laimėdami čempionatą.

JURGIS ZERINGAS,

Du metu ėjo kapitono pareigas. Šiais metais eina menadžeriaus. Mažai kalbant, bet daug dirbant.

L. V. 4 kp.

Kitos kuopos turi pasitenkinti lokale kompeticija.

Turime daug gražiai sutvarkytų sporto skyrių, kurie harmoningai sugyvena su kuopa. Toki sporto skyriai ne tik gali, bet ir daug atlieka. Bet, deja, yra ir tokių sporto skyrių, kurių ryšiai-santykiai kybo ant siūlo, arba jau visai "divorsą" turi su kuopa pasirašę.

Rašykime iš sporto veikimo kuodaugiausiai—lietuvių ar anglų kalboj. Svarbu mintį išreikšti, o redakcija tesuka sau galvą apie "sintaksę," kalbos gražumą ir t.t. (Teisybė. Red.)

K. M. S.

IS LIET. VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO BEISBOLO LYGOS JUDĖJIMC.

Lygos Šokiai. L. V. Ch. Ap. Lygos metinis šokis įvyks trečiadienį, balandžio 29, 1925, Meldaziio svet. (23rd ir Oakley Ave.). Visi sporto mėgėjai yra prašomi paremti svaidininkus. Susipažinkime pirm Lygos žaidimų sezono atidarymo.

XXV.

L. Vyčių Chicagos Apskr. Lygos susirinkimas įvyko kovo 29, 1925. Pasirodė, kad Lyga kas kartą stiprėja. Lygon įstojo šiam sezonui šios kuopos: 4, 5, 13, 14, 16, 24, 35 ir 112.

West Side—24 kp. ir Marquette Park—112 kp. yra nauji nariai Lygoje. Labai gaila, kad Brightonparkiečiai neįstojo Lygon. Teko girdėti, kad jie nukeliavo kokion ten Liberty League.

Nutarta, kad kiekviena kuopa tur padaryti depozitą sumoje \$15.00, kad užtikrinus sąžiningą žaidimą bei gerbimą Lygos autoritetu. Tas rodo, kad mes žengiamo kas kart prie geresnės tvarkos.

Beje, nauja valdyba užėmė savo vietas. Pr. L. Savickas, Lygos veteranas ir jos organizatorius, vėl išrink-

tas sunkias pirmininko pareigas eiti. S. Petrauskas, vice-pirm., J. Martinonis, sekretorius, P. Varnauckas, išd., ir Al. Manstavičius "general scorekeeper." Jam taipgi teko garbės būti Lygos raporteriu.

Sekantis Lygos susirinkimas įvyks 26 d. balandžio Dievo Apvėzdos parap. svet. B. L.

North Side beisbolo kamanda šį sezoną yra žymiai pagerinta. Be naujų jėgų yra daug senesnių-veteranų, kurie savo 4 metų patyrimu Lygos darbuotėj daug geriau galės žaisti.

Sekmadieny, balandžio 26, North Side važiuoja žaisti su Waukegan L. Vyčių 47 kuopos stipria beisbolo kamanda ir pereitų metų Waukegan miesto čempionu.

Jaunutis.

K of L Chicago Baseball League opening games, May 3. North Side visits Pullman, Town of Lake visits West Side, Cicero visits Providence, Marquette Park visits Bridgeport. Games usually start at 2:30 at the respective colonies. Let's turn out in crowds and root for our favorite teams. Pal.

L. VYČIŲ 4 KUOPOS, CHICAGO, ILL., BEISBOLO KAMANDOS ŽAIDIKŲ 1924 METŲ SEZONO ŽAIDIMŲ REKORDAI:

	G	AB	R	H	2B	3B	HR	BB	HPB	SO	AV.
A. LAURYNAITIS	17	78	29	43	5	1	6	1	0	9	.551
F. LAURYNAITIS	16	67	16	27	3	4	7	6	0	7	.405
P. VAINAUSKAS	10	35	15	14	1	1	0	1	4	16	.400
G. ZARINGAS	13	63	15	23	5	1	1	1	2	19	.368
J. MARTINONIS	16	60	17	19	3	0	0	2	1	13	.316
C. SURNA	15	59	10	17	0	1	0	1	1	9	.284
W. KONDOKAS	13	50	16	14	2	0	1	2	6	5	.280
W. BEVERIS	13	39	9	11	0	0	1	4	1	14	.280
A. LEKNICKAS	9	34	5	7	1	0	1	1	0	8	.199
P. SMITAS	12	41	10	7	1	0	0	2	3	9	.171
R. BUTNER	11	41	6	7	0	0	0	1	4	22	.171
P. MIČIŪNAS	7	13	2	2	0	1	0	0	4	5	.154
W. LAURYNAITIS	10	29	4	4	0	0	0	2	1	17	.143
B. WILBERT	1	4	1	2	0	0	0	0	1	0	.500
W. PIKELIS	2	3	1	1	0	1	0	0	0	2	.333
P. NORKUS	3	7	2	1	0	0	0	0	0	1	.143
TOTAL	1623	158	199	21	10	17	23	28	156		

Skorkiperis Jonas Martinonis.

ANTANAS LAURYNAITIS,

L. Vyčių 4 kp. beisbolo skyriaus pirmas basemonas. Jis yra vienas gambiausių žaidikų. Jis yra padaręs daugiausia apibėgimų (home runs). Viso—7. Tai yra didžiausias rekordas visų Lygos žaidikų.

L. V. 4 kp.

JONAS MARTINONIS,

Vienas darbščiausių sportininkų. Daug galima prirašyt jo nuopelnų, bet jis gyrimų nenori. Antri metai eina L. Vyčių 4-tos kuopos baseball ratelio raštininko pareigas. Taipgi yra L. V. Chicagos baseball Lygos raštininkas.
L. V. 4 kp.

ATSIŠAUKIMAS.

Mahanoy City, Pa.

Atsišaukiama į Vyčių kuopas gyvenojančias Schuylkill apskrity.

L. V. 104 kuopa Mahanoy City, Pa. š. m. kovo 29 d. laikytame susirinkime iškėlė klausimą, ar nebūtų naudinga įsteigti Schuylkill apylinkės apskritį. Bediskutuodami minėtą klausimą, radom, kad tai būtų labai naudinga. Dalykas štai kame. Atsiradus tokiam apskričiai susidarytų Liet. Vyčių Baseball Lyga, atsirastų su kuo rungtyniuoti. Prasidėtų judėjimas, atsirastų daugiau gyvumo ir noro darbuotis. Beisbolas yra didžiausia vasaros žaismė.

Sulaukus rudens atsidarytų kitas sezonas visokių rengimų, kaip tai: šokių, vaidinimų ir kitokių darbų, na, ir čia apskritis suvaidintų didelę rolę. Daleiskim, išmokta veikalas (be abejonės, kiekviena kolonija ką nors rengia), ar didesnis ar mažesnis. Padėjus daug triūso ir energijos, kartą namie atvaidinus, viskas atidedama į šalį. Mums rodo, čionai apskritis galėtų suvaidinti didelę rolę, nes duotų galimybės pasimainyti išmoktais veikalais. Tokiu būdu tokis išaikvojimas energijos atneštų naudą patiems Vyčiams ir pripratintume visuomenę lankytis į rengiamus vakarus.

Tai ką apie tai mano kitos Schuylkillo Vyčių kuopos?

Susisiekimui meldžiu kreiptis į 104 kuopos rašt.—P. J. Kubertą, Mahanoy City, Pa.

P. J. Kubertas.

Redakcijos prierašas. Labai malonu, kad ir Pensylvanijos jaunimas jau drąsiau pakelia galvą ir pradeda dairytis platesnių kelių savo veikimui. Iki šiol plačiau girdėjosi apie Chicagos, Naujos Anglijos, N. Y. ir N. J. apskričių veikimą; be abejo, ir Schuylkill apskritį prasidės nauja era, jei sumanymas—visas tos apylinkės iegras labiau suartint—bus įvykdintas.

Tą naują ūpą ir pasiryžimą lieka tik pasveikinti.

I dėjos, jei didžios, nemiršta kaip žmonės;
Tik neina, kaip saulė, ramiai be karionės:
Jos mēto nekartą žaibus!
Užtat gi, kad saulė nušvis ant dangaus,
Nustelbė diegai dar veikiau atsigaus,
Jų vaisius palaimintas bus.

Maironis.

Yra begalinis malonumas—auksinė gyvenimo širdis—
tai žmogaus mintis.

A. Kuprinas.

Vienuma niekad nedaro gėdos laimei.

Keratri.

Vienas kelias ramybėn: tiesos kelias.

Shelly.

PRANAS LAURYNAITIS,

L. Vyčių 4 kp. beisbolo kamandos žvaigždė. Geriausias metikas. Jo pastangomis laimėta 1923 metų čempionatas. Dvejis metus ėjo menadžeriaus pareigas, buvo kp. vice-pirmininkas. Buvo L. V. Chicagos Apskričio Beisbolo Lygos raštininkas ir L. V. Centro Valdybos Sporto Sk. vice-pirmininkas. Šiais metais eis kapitono ir pirmojo metiko pareigas.
L. V. 4 kp.

Menas ir Kūryba.

CHICAGO, ILL. "Mūsų Laimėjimas" scenoj. Kovo 28 dieną J. Vaičkaus Dramos Teatras Chicagos Liet. Auditorijoje statė Vidūno trijų veiksmų misteriją—"Mūsų Laimėjimas." Muziką ir dainas, kurios buvo prie veikalo priderintos, sukomponavo muz. komp. A. Pocius.

Vidūno veikalai statyt ir gerai juos išpildyt yra sunkūs. Kiekvienas vaidila tur persiimti Vidūno dvasia, palikti tomis "bekūnėmis" esybėmis, sielomis, kurios vien apie prakilnybę, meilę, tekalbą ir jomis tegyvena. Net Lietuvoj, kur vidūnistų gana daug ir kur scenos pajėgų yra tinkamai tokius veikalus statyti, vis tik Vidūno kūriniai ir ten netur pasisekimo ir labai retai pasirodo scenoj.

Kalbant apie J. Vaičkaus Dramos Teatro "Mūsų Laimėjimas" vaidinimą, tenka visų pirma pastebėti menką pasiruošimą, nesugebėjimą persiimti vidūnizmu. Išskyrus jau užgrūdintus vaidilais—p. Vaičkų—Rimvydo rolėj, p-lę P. Tendžiulytę—Gilmos rolėj, P. Petravičiūtę—Milerienę—Jorūnės rolėj, dar L. Klimaitę—Ašarėlės rolėj, —šie visi minėtieji vaidilos, nors ne visai atitiko rolėms, bet vis tik vietomis sudarydavo vidūnišką atmosferą. Kai kurie gi kiti tiesiog juokino arba tik neįjaukų įspūdį darydavo. Šis tas iš burtų, šis tas iš apeigų, kuriose ir šokta ir į dvasias kalbėta, šiek tiek priminė senovę, bet iš viso vaizdo paliko menkas įspūdis apie senovės lietuvių, kuriuos mes prisistatom vikriais, narsiais, didvyriniais, kieto išdidaus būdo. O čia gavosi įspūdis visai kitokio.

Vidūnas nūdienei mūsų scenai netinka, reik palukėti, kol mūsų tautoje priaugus didesnis skaičius mistiku, vidūnistų, ir kai pribręš vaidilų pajėgos Vidūno veikalus tinkamai pastatyti.

Vidūnistas.

CHICAGO, ILL. "Varpo" vakaras. Įvyko sekmdieny, kovo 29 d. Lietuvių Auditorijoje. Programą atidarė A. Gasiūnas. Programoj buvo dainos, muzika, kalbos, juokų krėtimas.

Justas Kudirka, kurį laiką dalyvavęs su rusų trupe vidumiečio teatruose, šį kartą dainavo "Tave, tylus ramus kampeli," Gavatiną iš operos "Faust," Gounod, "Burtai," Gruodžio, ir šį tą priedo. Lyringasis Kudirkos balsas visuomet palieka švelnaus malonaus įspūdis. Jei dainininkas turėtų tokias vaidybinės ypatybes, kaip dainavimo, tai iš tikro turėtų pasisekimo. Bet Justui teks gerokai padirbėti, kol vaidybinę pusę patobulins, kol bent dalinai ją pakels iki savo vokalių gabumų ir išsilavinimo. To atsiėkus, Justui Kudirkai atsivertų durys ne vien į Lietuvos, bet ir į kitataučių operų pirmieilių dainininkų vietas.

S. Krasauskienė—Mastauskaitė solo dainavo "Vai močiute mano," A. S. Pociaus, "A Heart That's Free," Alfred G. Robyn, ir partiją iš "Silvijos." Solistė daro pastebiamą pažangą. Trūksta dar technikos, nebloga vaidyba, kitais žodžiais tariant, gyvas interpretavimas dainos dvasios mimika, judesiais.

V. Brusokas, pasivadinęs "Stepuku," krėtė juokus. Kai kurie buvo neblogi, bet kai kurie nieko bendro su rimtesne programa negal turėti. Tų juokų, anekdotų išpasakota gana daug ir didžiulia jau po kelis kartus laikraščiu ir įvairių kalendorių perspausdinta. Jų įdomiais nepadarė nė Stepuko plačios, nusmaukiamos ir užsmaukiamos kelinės. Vis tik vietomis Stepukas buvo įdomus, sekąs Dzimdzi-Drindzi ir neblogas jų imitatorius.

Programė buvo paskelbta A. Bereckaitė, bet ji nedainavo.

Po pertraukos M. Yozavitas skambino pianu "2nd Concert Valse," Levitskio. Tai vienas gabesniųjų lietuvių pianistų, jau atsiėkęs aukštos technikos.

Dr. A. J. Zimontas sakė kalbą. Jis aukštino tautininkų srovės idealiją ir jos vadus. Prie jų jis priskai-

tes Kudirką, Basanavičių, Šliupą ir k. Tautininkų srovė, arba varpininkai, esanti sveika srovė. Tik gaila, kad kalbėtojas nepasakė, kad ji Lietuvoj ir čia, Amerikoje, atgyvenusi savo amžį, atsilikus nuo gyvenimo, nustojusi įtakos. Tai parodė kad ir patsai varpininkų vakaras, kuriam trūko žmonių, dvasios, tos energijos ir entuziazmo, kurio matosi pas kitas sroves. Kalbant apie tautininkų srovę, čia turima omeny sandariečiai, tautininkai-liberalai.

Dzimdzi-Drindzi skelbė vadevilių, o davė dainų. Gyviausia išėjo Vanagaičio "Valsas." Jis savo galingais sparnais pagauna jauną ir seną. Patys Dzimdziai čia įdėda sielą ir panaudoja visas jėgas gražiai, dvasingai išpildyt.

"Birutės" choras, A. Vanagaičio vedamas, išpildė keletą lietuviškų dainų. Gilesnio įspūdžio padarė "Ei, Vilniau!" Tik kai kurie dainininkai, iš basų ir tenorų eilių, labai "storavodamies" parodyt ką gali, per daug blaškė savo galvas, tarsį, ne gerklėm, o galvomis dainuotų. Iš šono žiūrint, tai daro sunkaus įspūdžio.

Po programo sekė šokiai. Tautininkai-sandariečiai gėvėnios nepripažysta.

X.

CHICAGO, ILL. Kantata "Septyni žodžiai nuo kryžiaus" ir šventasis koncertas. Balandžio 5 dieną, Verbu dienoje, šv. Jurgio parap. "Kanklių" choras statė Th. Dubois religinę kantatą—"Septyni žodžiai nuo kryžiaus" ir davė religinių giesmių koncertą.

Pirmausia ejo religinių giesmių koncertas. "Kanklių" choras išpildė "Domine Dominus," Verdussono. A. Švarliūtė pagiedojo "Ave Maria," Henshaw. A. Zambacevičia—"Palms," Faure. O. ir F. Krušaitės—"O siela žmogaus," Lambillote. "Kanklių" choras—"Alla Trinita." A. Jovaišaitė—"Panis Angelicus," Franck. J. Ramanauskas—"Jeruzalem," Adams. M. Rimutaitė—"Salve Regina," Henshaw. Serge Borowski—baritonu solo išpildė nepaskelbtą kūrinių. Trio: S. Sauris, J. Ramanauskas ir Serge Borowski—"Diffusa Est Gratia." "Kanklių" choras—"Regina Coele," Webbe. Visiems pianu akomponavo J. Sauris.

Po pertraukos ejo kantata "Septyni žodžiai nuo kryžiaus," susidedanti iš introdukcijos ir 8 dalių, vaizduojančių Kalvarijos Kalno tragediją, žmonijos atpirkimo momentą. Dubois muzika ir vokale kūryba tą didžiausią valandą labai giliai ir gražiai išreiškė.

Kantatos išpildymui susidėjo įžymios pajėgos. Iš vienos pusės didžiulis "Kanklių" choras, J. Saurio vedamas, patyrusių ir gabių muzikantų orkestra, p. Jakaičio vedama. Iš antros pusės įžymūs solistai: S. Saurienė, soprano, J. Ramanauskas, tenoras, Serge Borowski, rusas, baritonas. Prie piano A. Pocius.

Kiekviena kantatos dalis, su choru, ar be choro, buvo išpildyta apytobuliai, o kai kurios dalys tikrai tobulai. Gilaus įspūdžio darė melodinga vieta, išreiškianti traginę momentą, trečiojo daly—"Štai Tavo Sūnus." Taip pat klasinis išpildymas ketvirtos dalies—"Mano Dieve," kurią atliko baritonas Sereči Borowski. Borowski tur vardą tarpe pasauliniu dainininku, jis rekordinis dainininkas. Kantata ejo lietuviškam tekste ir Borowski klausančius stebino gryniausiu tarimu lietuvišku žodžiu. Iš to matyti, kaip sąžiningai pasižymėjęs dainininkas pasiruošia savo rolėj.

S. Saurienė, soprano, J. Ramanauskas, tenoras, kantatoj pasirodė visam grožy jų vokalių ir iš dalies vaidybinio gabumu. O natyres ir gabus muz. A. Pocius pirštais prie piano inešė kantaton aukštos muzikalės grožės.

Jei tokių koncertu būt dažniau, gal būt, ir publika priprastų į juos lankvtis. Tuomet ir pasirengimo triūsas nenuėitu veltui ir būt koncertai tikrojo žodžio prasmėj, o ne koncertų parodija.

M.

K. J. KRAUČIŪNO KONCERTAS.

Š. m. balandžio 4 d. Meldazių salėj, Chicago, Ill., įvyko K. J. Kraučiuo koncertas. K. J. Kraučiuo Chicagoj pasirodė pirma kartą, tai meno mėgėjams buvo įdomu su juo susipažinti.

Debiutantas išėjo dainuot gan susijaudinęs, be to Chicago nuolatinė viešnia, sloga, dar labiau "įgązdino" dainininką. Štai kodėl iš karto debiutantas pradėjo nedrąsiai, prislėgtai. Balsas aukštesniuose ir griežtesniuose registruose buvo nelankstus, rėžiantis ausį nenaturaliais perėjimais.

Bet ko tolyn, ėjo vis geryn, balsas ėjo didyn, skaidrėjo, "išsitiesė." Dainininkas parodė neabejotinų gabumų, talento, ypač gražus, simpatingas jo balso tembras aukštesnėse, lygesnėse gaidose. Duokit Kraučiuui trejetą metų geros mokyklos, sakysim, Italijos, jis praneš visus Amerikos lietuvių dainininkus. Mokyklos jam labai ir labai dar trūksta.

Ypač gražiai buvo sudainuotos A. Vanagaičio kompozicijos, kaip tai: "Ilgesys," "Aš bijau pasakyt" ir kitos. Matyt, šiose dainelėse žymiai daugiau pasilavinta, pasipraktikuota su pačiu jų autorium, kurs pats ir akompanavo.

Įžymią programo dalį užėmė Dzimdzi-Drimdzi. Išpildė jau kitur statytus ir atkartotus dalykus, tarp jų Vanagaičio "Valsą," Šimkaus "Kareivėliai," "Apie Forduką" ir daug kitų.

M. Jozavitas pianu artistingai paskambino vieną kitą klasinį kūrinį.

Publikos buvo nedaug ir iš tos pačios kai kurie labai "šeimyniškai" užsilaikė.

Lašas.

CHICAGO, ILL. Marijonos ir Jono Čižauskų koncertas. Š. m. balandžio 30 dieną šv. Jurgio parap. svetainėj, žinomi Amerikos lietuvių muzikai dainininkai—Marijona ir Jonas Čižauskai iš Cleveland, Ohio rengia įžymų koncertą. Meno mėgėjams šiuo koncertu verta susidomėti.

LINKSMI LAKŪNAI.

Lekenčiame aeroplanė.

— Ko tu kvatoji?

— Na kaip gi... norėjau išmesti maišą su balastu, o čia patamsyje, per apsirikimą, Simanų Simą išmečiau.

— O —

Viena mergina, kalbėdama, labai mėgo mažinti savo metus. Kartą kažkas netikėdamas, ėmė jai prieštarauti. Tuomet jos sėbras už ją užsistojo.

— Kodėl gi ja netikėti? Juk ji jau dešimt metų, kai tą pat kalba.

A. ŠIAULIŪTĖ,

L. V. 24 kp., Chicago, Ill., narė, talentinga dainininkė ir pradedanti savo gabumus demonstruoti viešai iš scenos.

Iš Centro Raštinės.

L. V. ORGANIZACIJOS NARIAI, ĮSIRAŠĘ PO 12-JO SEIMO.

(Žiūr. Nr. 16 (162), 18 (164), 1 (168) ir 6 (173).

1 kp. Montello, Mass.: 1 (587) K. Cirbulenas, 2 (588) P. Kubilius, 3 (589) R. Radzevičiūtė, 4 (590) Eva Sležaitė.

2 kp. Lewiston, Me.: 1 (591) Em. Ašmegaitė, 2 (592) O. Diringaitė, 3 (593) J. Gelžinis, 4 (594) O. Simajauskaitė.

4 kp. Chicago, Ill.: 4 (595) St. Bruožis, 5 (596) O. Butvilaitė, 6 (597) A. Garbašauskas, 7 (598) K. Gegeskis, 8 (599) V. Geraltauskaitė, 9 (600) V. Jodelis, 10 (601) J. Katarziūtė, 11 (602) J. Laurinaitis, 12 (603) Marc. Lazauskaitė, 13 (604) Ant. Manstavičius, 14 (605) Fr. Papievis, 15 (606) F. Plusk, 16 (607) C. Šmukšta, 17 (608) J. Šmukšta, 18 (609) Br. Subaitis, 19 (610) A. Valantis, 20 (611) J. Vilkaitis.

5 kp. Chicago, Ill.: 11 (612) Vincas Lapinskas.

11 kp. Homestead, Pa.: 1 (613) O. Bulevičiūtė, 2 (614) M. Grėbliūnienė, 3 (615) O. Kazučiūnaitė, 4 (616) Jieva Kazučiūnaitė, 5 (617) Ver. Kazučiūnaitė, 6 (618) Al. Miliūniūtė, 7 (619) O. Miliūniūtė, 8 (620) Urš. Račkauskaitė.

13 kp. Chicago, Ill.: 19 (621) Anna Jesulaitis, 20 (622) B. Venckus.

14 kp. Cicero, Ill.: 1 (623) M. Bukauskaitė, 2 (624) D. Jokubaitis, 3 (625) Fr. Jurgelaitė, 4 (626) J. J. Kazakevich, 5 (627) Edv. Kolis, 6 (628) St. Krainiūtė, 7 (629) Mar. Masickas, 8 (630) M. Selenis.

17 kp. So. Boston, Mass.: 51 (631) J. Antanavičiūtė, 52 (632) St. Beleskas, 53 (633) P. Bukota, 54 (634) Juozas Dilis, 55 (635) Fr. Galinis, 56 (636) Ag. Grigas, 57 (637) Ona Grilevičiūtė, 58 (638) Gl. Gudukas, 59 (639) V. Gudukas, 60 (640) O. Jakmaitė, 61 (641) O. Jankauskiūtė, 62 (642) M. Jankauskiūtė, 63 (643) Fr. Jankauskienė, 64 (644) K. Jankavičiūtė, 65 (645) Br. Kavoliūtė, 66 (646) V. Kazikonaitė, 67 (647) T. Kazlauskas, 68 (648) V. Kiburis, 69 (649) St. Kiburiūtė, 70 (650) T. Kleppeskey, 71 (651) J. Laukaitis, 72 (652) K. Liaudanskaitė, 73 (653) Alb. R. Liutkevičius, 74 (654) St. Lukoševičius, 75 (655) Pr. Macevičius, 76 (656) O. Mastauskaitė, 77 (657) Iz. Orlinskiūtė, 78 (658) Jul. Pečiūliūtė, 79 (659) Jonas Peshino, 80 (660) J. Poška, 81 (661) A. B. Ruseckas, 82 (662) Jul. Samson, 83 (663) V. Šerkiūnas, 84 (664) Mar. Šidiškiūtė, 85 (665) Alb. Skatikiūtė, 86 (666) Am. Slatkevičiūtė, 87 (667) Mar. Stanilioniūtė, 88 (668) K. Stravinskas, 89 (669) V. Tamošiūniūtė, 90 (670) Fr. Traškevičiūtė, 91 (671) O. G. Valeckiūtė, 92 (672) St. K. Višinskas.

24 kp. Chicago, Ill.: 89 (673) J. Andrijauskas, 90 (674) Sof. Bladikas, 91 (675) Jonas Dačiolas, 92 (676) H. Dobro, 93 (677) Al. Dowiat, 94 (678) L. Gasilionis, 96 (680) El. Gasilionis, 97 (681) Dom. Gasparkienė, 98 (682) Jonas Jucius, 99 (683) J. Kaminskas, 100 (684) Jurgis Karpis, 101 (685) Ad. Kiškūnas, 102 (686) Tekla Lachowich, 103 (687) V. Lachowich, 104 (688) K. Laučius, 105 (689) Ant. Linkus, 106 (690) J. Linkus, 107 (691) H. Luckus, 108 (692) Al. Lukošius, 109 (693) N. Meldazis, 110 (694) Mar. F. Pestinick, 111 (695) M. Radziūtė, 112 (696) Fr. Rokas, 113 (697) Tamas Šeimis, 114 (698) P. Smilgis, 115 (699) J. Sonoras, 116 (700) C. Stank, 117 (701) An. Varanis, 118 (702) B. Žilvitis.

25 kp. Cleveland, Ohio: 1 (703) Pr. Ambrozaitis, 2 (704) V. Genutis, 3 (705) P. Kerutis, 4 (706) O. Kuprevičiūtė, 5 (707) Am. Lažičiūtė, 6 (708) Anna Lažičiūtė, 7 (709) J. Lipinskiūtė, 8 (710) J. Medelis, 9 (711) J. Petronis, 10 (712) Jul. Sakalauskaitė, 11 (713) J. Simonaitis, 12 (714) J. Zinavičius, 13 (715) O. Zudjuntė.

29 kp. Newark, N. J.: 1 (716) P. Biskis, 2 (717) J. Jankus, 3 (718) K. Jonikaitis, 4 (719) J. Kanapka, 5 (720) Ad. Keikis, 6 (721) J. Loveika, 7 (722) P. Lukošius, 8 (723) T. Poškevičius, 9 (724) J. Pranauskas, 10 (725) J. Sereika, 11 (726) T. Spicus, 12 (727) J. Tameliūtė, 13 (728) K. Zukus.

35 kp. West Pullman, Ill.: 1 (729) V. Gričius, 2 (730) P. Kalečius, 3 (731) P. Kalečius.

36 kp. Chicago, Ill.: 8 (732) Ant. Evanauskas.

39 kp. Minersville, Pa.: 74 (733) M. Aidukiūnas, 75 (734) J. Bružas, 76 (735) Ant. Comoroskas, 77 (736) M. Krinitskas, 78 (737) J. Penkūnas, 79 (738) Ant. Pūkus, 80 (739) Fr. Vyvadas.

48 kp. Springfield, Ill.: 7 (740) Julė Burduliūtė, 8 (741) Ver. Lanauskaitė, 9 (742) Ona Mastaitė, 10 (743) J. Milleris, 11 (744) Am. Supenaitė.

51 kp. Sheboygan, Wis.: 3 (745) Jonas Simonaitis.

78 kp. Lawrence, Mass.: 3 (746) J. Jėskelevičius, 4 (747) Fr. Pilipas, 5 (748) Ad. Piniūtė.

83 kp. Rockford, Ill. (naujai perorganizuota): 1 (749) J. Babavičius, 2 (750) An. Brazis, 3 (751) Ant. Grebas, 4 (752) Mag. Jasilionis, 5 (753) Al. Kalatkiūtė, 6 (754) J. Kaezis, 7 (755) P. Kalitkiūtė, 8 (756) O. Kaziūniūtė, 9 (757) M. Lapinskiūtė, 10 (758) Juozas Naujonas, 11 (759) Alf. Raudonis, 12 (760) Juozapas Raudžiūnas, 13 (761) J. Šenauskas, 14 (762) Ad. Šeštakauskaitė, 15 (763) Ona Šukiūtė, 16 (764) M. Siautelas, 17 (765) Jieva Valatkiūtė.

84 kp. Chicago Heights, Ill.: 1 (766) St. Bielskiūtė, 2 (767) Pr. Dabulskaitė, 3 (768) Al. Dzikas, 4 (769) D. Geštautas, 5 (770) Ant. Godelikė, 6 (771) K. Jankauskis, 7 (772) C. Lileikis, 8 (773) Ig. Macijauskas, 9 (774) J. Naudoza, 10 (775) Mar. Zarankaitė.

86 kp. Du Bois, Pa.: 1 (776) Marc. Česnulevičiūtė, 2 (777) Mar. Mikelioniūtė, 3 (778) Juozas Mikelionis, 4 (779) O. Mikelioniūtė, 5 (780) J. Rakauskaitė, 6 (781) J. Šilalė, 7 (782) kun. M. J. Urbonas.

90 kp. Harrison and Kearny, N. J.: 1 (783) Mar. Akelevičiūtė, 2 (784) Ant. Aleknavičius, 3 (785) Mar. Aleknavičiūtė, 4 (786) Ol. Aškūniūtė, 5 (787) V. Augustinaitis, 6 (788) Al. Barauskiūtė, 7 (789) Jul. Barokiūtė, 8 (790) Ver. Barauskiūtė, 9 (791) J. Januliūtė, 10 (792) M. Kemežas, 11 (793) Br. Laščiūtė, 12 (794) Ant. Makauskas, 13 (795) Ur. Mankiūtė, 14 (796) K. Nakrošius, 15 (797) Petras Vėlvis.

104 kp. Mahanoy City, Pa.: 3 (798) Pr. Babrinckas, 4 (799) P. Baltrušaitis, 5 (800) Alb. Gruzgas, 6 (801) J. Kancevičius, 7 (802) J. Matulevičius, 8 (803) J. Vaiceauskas.

110 kp. Maspeth, L. I. N. Y.: 10 (804) M. Čižauskas, 11 (805) A. Juškauskas, 12 (806) J. Mikulski, 13 (807) W. Valutkevich.

111 kp. Youngstown, Ohio.: 5 (808) El. Čepalauskaitė, 6 (809) V. P. Dereškevičius, 7 (810) R. Kuprasevičiūtė, 8 (811) O. Lukaševičiūtė, 9 (812) Bl. Palšiūtė, 10 (813) D. Paliskiūtė, 11 (814) S. Šlapkauskas.

112 kp. Chicago, Ill.: 37 (815) Ed. Antanavičius, 38 (816) Al. Ališauskas, 39 (817) O. Bartkaitė, 40 (818) J. Borowski, 41 (819) Al. Hacin, 42 (820) M. Gaygis, 43 (821) P. Jasinskas, 44 (822) Ch. Jurkšas, 45 (823) L. Katutis, 46 (824) El. Prosevičiūtė, 47 (825) Em. Prosevičiūtė, 48 (826) Anna Rajauskaitė, 49 (827) J. Raudonius, 50 (828) St. Sandaras, 51 (829) L. Šimonis, 52 (830) C. Tamošaitė, 53 (831) P. Tumasonis, 54 (832) V. Vazgauskaitė, 55 (833) K. Živinskas.

113 kp. Linden, N. J.: 26 (834) O. Dvareckas, 27 (835) J. Kukis.

ST. BAGDONIŪTĖ,

L. Vyčių 24 kp., Chicago, Ill., narė, gabi dainininkė.

IVAIRENYBĖS.

KIEK KAS TURI KARO LAIVŲ.

Prasidėjus kovo 3 d. jūros konferencijai Singapore, anglų spauda patiekia parlamento paskelbtą dokumentą, kiek karo laivų turėjusi kiekviena valstybė iki 1925 m. vasario 1 d. Kreiserių: Anglija—18; Amerika—18; Japonija—6; Prancūzija—9; Italija—7; Rusija—3; Vokietija—8; naikintojų: Anglija—189; Amerika—309; Japonija—101; Prancūzija—54; Italija—53; Rusija—80; Vokietija—16; po vandeninių laivų: Anglija—63, Amerika—118; Japonija—51; Prancūzija—46; Italija—43; Rusija—28.

Iš kitos pusės statomi nauji kreiseriai: Anglijoj—2; Rusijoje—1; lengvi kreiseriai: Anglijoj—8; Amerikoje—9; Japonijoje—11; Prancūzijoje—9; Italijoje—5, Rusijoje—7; Vokietijoje—1; povandeninių laivų: Prancūzijoje—59; Japonijoje—28; Italijoje—20; Amerikoje—15; Anglijoj—4.

"R."

KARE ŽUVUSIŲJŲ STATISTIKA.

B. L. pranešimu, Didysis karas Vokietijai prarijo beveik 50 kartų daugiau aukų, negu 1870-71 m. karas. Di-

deliajame kare vokiečių kareivių puolė maždaug 2,055,000 (per du milijonu) vyrų. Visudaugiausia puolė 1915 m., būtent 26%, 1918 m.—22%, 1916 m.—20%, 1917 m.—17%, 1914 m.—14%. Palyginant su tai, kad 1914 m. karas prasidėjo jau daugiau, kaip pusę kalendoriaus metų praėjus, išeina, kad proporcingai karo pradžios metais (1914) yra visudaugiausia puolę. Iš viso skaičiaus 49%, taigi beveik pusė visų puolusiųjų tenka vyrams nuo 19 ligi 25 metų amžiaus. 41 ligi 50 amžiaus metų vyrams tenka 4.32%, gi 3 iš 10,000 puolusiųjų buvo viršaus 60 amžiaus metų; jų puolė iš viso apie 500 vyrų.

TAIKOS TEISME.

— Štai, ponas Grybas kaltina jus už futros pavogimą. Ką jūs del to pasakysite?

— Tikrai, ponas teisėjas, aš paėmiau jo futrą ir nuoširdžiai del to gailiuosi.

— Ar nuoširdžiai?

— Nuoširdžiausiai. Tik pamanykite, ponas teisėjas: beskubėdamas, aš neapžiūrėjau, o tokia futra pasitaikė, kad ir parduoti sunku. Aš pasiryžęs tučtuojau sugrąžinti ją nuskriaustajam.

Kas Jaunimo Veikiama.

CHICAGO, ILL. L. Vyčių Chicagos Apskričio kuopų atstovų susirinkimas. Įvyko š. m. balandžio 5 d. šv. Mykolo par. salėj. Atidarė apskričio pirmininkas P. Sedemka. Raštininkavo—P. Laurinkaitė.

Atstovai dalyvauja iš 4, 5, 13, 16, 24, 36 kp. Viso virš 40 atstovų.

Pirmininkas pastebi, kad susirinkime dalyvauja svečių: F. Zaleckis iš So. Boston, Mass. 17 kp. narys, Vytis Repšys, 48 kp., Springfield, Ill. ir A. Bacevičius, 5 kp. narys, Chicago, tik ką grįžęs iš Lietuvos. Jiems nutarta pripažinti sprendžiamąjį balsą.

Protokolas, padarius vieną neįžymią pataisą, priimtas. St. Šimulis išdėsto pikninko rengimo planus. Pikninkas bus birželio 7 dieną, National Grove darže. Planai jau dalinai paruošti ir visas darbas sulig jų varoma pirmyn.

P. Sedemka nupasakoja, kas daroma del kun. Dr. Ig. Česačio išleistuvių. Atstovai apgailestavo, kad išleistuvių puota rengiama viešbūty, kur daugumai darosi nepriemama dalyvaut.

Del choro. Praneša P. Sedemka ir M. Zujus. Po ilgų kalbų ir ginčų, choro klausimu priimta tokia rezoliucija: "L. Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimas š. m. balandžio 5 dieną, išklausęs komisijos raporto, nutarė chorą moraliai remti tol, kol jis naudingai ir garbingai darbuosis meno srity, jei gi choras eis negeistina apskričio idėjiniams nusistatymams kryptimi, nutaria atšaukti "L. V. Chicagos Apskričio choro vardą."

Del L. V. Chicagos apskr. metinio išvažiavimo. Nutarta daryt su beisbolo žaidimais. Komisijon išrinkta: Manstavičius, P. Mureika, Ant. Malinauskas.

L. V. Ch. apskritis paimtą National Grove daržą del rugpj. 23 dienos nutarė pavesti del Centro Valdybos.

Matas Zujus, "Vyčio" red., paskaito Vajaus rezultatus. Susidaro gyvo entuziazmo, kad Chicagos apskričio kuopos paėmė viršenybę.

Kun. Baltutis, vietinės liet. parapijos klebonas, sveikina susirinkimą, reikšdamas Vyčiams nuoširdžiausių veļimų.

Vytis Ant. Bacevičius, grįžęs iš Lietuvos, nupasakoja įspūdžius, ypač plačiau apsistodamas apie Pavasarininkus, jų judėjimą ir darbuotę.

Feliksas Zaleckis, Dzimdzi-Drimdzi menageris, L. Vyčių 17 kp., So. Boston, Mass. narys, sveikina rytiečių vardu ir šį tą nupasakoja iš jų darbuotės.

Nutarata skirti dovanas L. V. Ch. apskričio Beisbolo Lygos kuopoms atsižymėjusioms beisbolo rungtynėse. Dovanų dydis ir išdalinimo tvarka priimta sulig pernykščių metų pavyzdžio.

Kai kuriems atstovams padarius įvairių pranešimų, susirinkimas baigiama malda 6 val. vakaro.

Delegatas.

LIET. VYČIŲ N. Y. IR N. J. APSKRITIES KP. SUVAŽIAVIMAS.

Liet. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskrities kp. suvažiavimas įvyko vasario 22 d., 1925, Šv. Jurgio par. salėje (180 New York Ave., Newark, N. J.).

Pirmininkas Ig. Kulikaitis suvažiavimą atidarė malda. Sekė dienotvarkės skaitymas, kuris vienbalsiai priimtas.

Neatsilankius vice-pirm., išrinkta naujas vice-pirmin.—P. Šlapikas.

Sekė mandatų komisijos rinkimas iš dviejų asmenų. Išrinkti: K. Tijonaitis ir P. Alseika.

Sekė pereito suvažiavimo protokolo skaitymas, kuris vienbalsiai priimtas.

Mandatų komisija pranešė, kad iš sekančių kuopų yra įgalioti šie nariai:

12 kp. New York City: M. Lišauskaitė; svečiai: Ona Milašauskiūtė, Marė Milašauskiūtė ir O. Krauleidžiūtė.

29 kp. Newark, N. J.: J. Gvazdaitis, A. Kanapka, K. Tamašauskas, A. Šlapelis, J. Jankus, P. Olseika, A. Masandukas ir J. Zakas.

49 kp. C. Brooklyn, N. Y.: K. Tijonaitis, M. Zajankauskiūtė, O. Zajankauskiūtė ir V. Kisieliūtė.

61 kp. Paterson, N. J.: M. Sasnauskiūtė, P. Venskaitė, J. Venskus; svečiai: M. Kulikauskienė.

90 kp. Harrison, N. J.: J. Vaitekūnas, J. Karnila, M. Kasparaitė, P. Velykis, J. Stasilionis.

110 kp. Maspeth, N. Y.: M. Budriūtė, O. Laukaitė, J. Girnius, ir P. Šlapikas.

113 kp. Linden, N. J.: T. Zalenkauskas, A. Laurinaičiūtė, O. Krutuliuūtė, A. Dvareckiuūtė, P. Mikšis, V. Vensk, ir M. Ciprevičiuūtė.

Nutarata svečiams duoti patariamą balsą.

Kuopų raportai:

12 kp., New York, praneša, kad turi 24 narius, izde randasi apie \$35. Kuopa nieko nerengia nuo pereito suvažiavimo, bet Vyčių Teatralis Ratelis, kuris susideda iš kelių kuopų, statė du veikalų (vasario 15 d. š. m.). Raportas priimtas.

29 kp., Newark, N. J., praneša, kad kuopa labai silpnai gyvuoja, bet yra pramatoma, kad artimoj ateity bus geresnės pasekmės. Narių turi 13. Raportas priimtas.

49 kp., C. Brooklyn, N. Y., praneša, kad kuopos basket ball ratelis žaidžia, kiek gali, su kitais. Taipgi praneša, kad tuoj po Velykų status veikalą. Raštininkė nepasirodanti kuopos susirinkimuose, sunku surast, kiek kuopoje yra pinigų ir narių, bet išrinkta nauja valdyba ir tuoj sutvarkys kuopos knygas. Raportas priimtas.

61 kp., Paterson, N. J., praneša, kad turėjo surengę keletą vakarėlių, kurie visi pasisekė. Narių turi 20, izde pinigų randasi \$50. Raportas priimtas.

90 kp., Harrison, N. J., praneša, kad gražiai gyvuoja. Vajaus laike yra prirašę 10 naujų narių. Turėjo surengę po naujų metų vakarėlį, kuris labai gerai pavyko. Narių turi apie 29, izde pinigų randasi apie \$82. Gegužės mėn. žada rengti balių. Raportas priimtas.

110 kp., Maspeth, N. Y., praneša, kad turėjo surengę balių, kuris labai gerai pavyko. Taipgi rengia balių balandžio 18 d., o vienas svarbiausių dalykų, tai bazaras, kuris yra rengiamas gegužės 21, 22, 23 ir 24 dienose, Klaščiaus salėje, Maspeth, N. Y. Sportą, kiek galėdami, kelia. Narių turi 78, izde randasi \$209. Raportas priimtas.

113 kp., Linden, N. J., praneša, kad nuo pereito suvažiavimo nieko nerengę, bet dabar jau turi sudarę chorą ir stengsis, kiek galėdami, darbuotis prie jo. Narių turi 28, izde randasi apie \$65. Raportas priimtas.

Bayonne's kuopos klausimas. J. Mikšis praneša, kad yra persimainę vardą St. Michael's Lyceum ir nemano, kad persiorganizuotų į Vyčių kuopą. Pirm. J. Kulikaitis praneša, kad buvo susirašęs su St. Michael's Lyceum'o raštininke ir ji pranešė jam, kad jie vardo nemainysią. Raportas priimtas.

Sporto klausimas.

P. Šlapikas praneša, kad jis, kiek galėdamas, darbuosis prie sporto ir žaidžia basket ball su 49 kp. nariais. Taipgi nutarta visas kuopų valdybas raginti, kad platintų sportą, kiek galėdami. Raportas priimtas.

Valdybos raportai.

Pirm. Ig. Kulikaitis dėkoja visiems atstovams už paramą per pereitus metus ir kalbina jaunimą daugiau prisidėti prie organizacijos darbo. Raportas priimtas.

Raštininkas J. Tamošaitis praneša, kad, kiek galėdamas, darbuosis organizacijos labui. Taipgi pataria, kad

išrinktų naują raštininką, nes jis rezignuoja. Raportas priimtas.

Izdininkas J. Navickas raportuoja, kad apskrities izde randasi \$66.90, bet apyskaita nebuvo aiški, tai pikniko komitetui palikta sutvarkyti ir išduoti ateinančiam apskrities suvažiame. Raportas priimtas.

Apskrities choro vedėjo raportas. A. Šlapelis praneša, kad labai yra sunku sudaryt Apskričio chorą, bet mano, kad artimoje ateityje sudarys. Raportas priimtas.

Nauji sumanymai.

Inešimas, kad apskritis rengtų N. J. valstijoje pikniką. Inešimas paremtas ir užgirtas. Renkama komisija iš penkių: P. Karnila, P. Mikšis, J. Vaitekūnas, A. Masandukas ir Ig. Kulikaitis.

Inešama išrinkti iš kiekvienos kuopos vieną gambiausių veikėjų į literatinę komisiją, kuri darbuosis apskrities gerovei. Inešimas paremtas ir užgirtas. Išrinkta: 12 kp.—J. Tamošaitis, 29 kp.—A. Masandukas, 61 kp.—Ig. Kulikaitis, 90 kp.—J. Vaitekūnas, 110 kp.—P. Šlapikas, 113 kp.—P. Mikšis.

Renkama apskrities valdyba: P. Šlapikas, pirm.; P. Mikšis, vice-pirm.; J. Tamošaitis, rašt.; Ig. Kulikaitis, izdin. Izdo globėjai: Kasparaitė ir P. Karnila.

Sekantį suvažiavimą nutarta laikyti Linden, N. J. Dieną paskirs apskrities valdyba.

Pirmininkas atkalba maldą ir susirinkimas uždaryta 7 val. vakare. Rap.

CHICAGO, ILL. Lietuvos Vyčių 4-tos kuopos 1924 metų darbuotės apžvalga. Lietuvos Vyčių 4-ta kuopa jau gyvuoja 10 metų. Taigi, šie metai mūs kuopos buvo jubilėjiniai metai. Ir kas dar svarbiausia, jie pažymėtini kuopos išaugimu narių skaičiumi ir darbais.

Tik gaila, kad neturėjom pastovių nutarimų raštininkų. Buvo rinkta net keli ir nė vienas neatliko pareigos. Taigi, prisieina nebusiam raštininku daryt kuopos metinės darbuotės apžvalga.

1. Susirinkimai. Kiekvieną ketvirtadienio vakarą laikėme savaitinius susirinkimus. O kas pirmą ketvirtadienį, kiekvieno mėnesio, laikėme mėnesinius susirinkimus. Mėnesiniame susirinkime skaitome protokolą ir svarstome svarbius reikalus. O po susirinkimų vis buvo visokių žaidimų, programų ir t.t.

2. Vakarai. a) Surengta 15 įvairių vakarų. Statyta "Nekaltasis Avinėlis"—trijų aktų komedija. Vadovavo Justas Balsis.

b) 10 metų kp. gyvavimo sukaktuvėms paminėti surengta iškilmingoji vakarienė. Šis vakaras buvo vienas gražiausių. Išbuvusius 10 metų kuopos nariais duota po aukso žiedą dovanų.

c) Beisbolininkų pagerbimo vakaras. Buvo papuoštas labai gražiu programu ir buvo dalytos dovanos visiems lošėjams už 1924 metų sezoną.

d) Kiti visi buvo pasilinksminimo vakarai. Vieni finansiniai pasisekė geriau, kiti praščiau.

3. Dvasios reikalai. a) Visi nariai atliko velykinę išpažintį ir kartu ėjo išklausti šventų mišių ir priėmė šv. Komuniją. Advento metu visi taipgi atliko išpažintį ir in corpore priėmė šv. Komuniją.

4. Vieši Dalyvavimai. a) Parapijos rengiamuose išvažiavimuose vis dalyvaudavome užimdami įvairius darbus, o ypač bazare turėjome keletą įvairių skyrių ir padarėm parapijai nemaža naudos.

b) Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio pikninke 4-ta kuopa daugiausia pasidarbavo.

c) Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio tradiciniame išvažiavime dalyvavo visa kuopa.

d) Visuose Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimuose dalyvavo kp. atstovai.

e) Lietuvos Vyčių 12 Seime, Homestead, Pa., buvo du atstovai. Vienam dalį kelionės išlaidų davė kuopa, o antras važiavo savo lėšom.

5. Narių stovis sekantis: Pilnai užsimokėjusių 198, užsilikusių su mokesčiais—70; naujų narių prisirašė 148, iš mūsų kuopos persikėlė į kitas 3, iš kitų kuopų persikėlė pas mus 4. Iš viso narių yra 268.

6. Finansinis stovis: Pajamos: balansas iš 1923 metų—\$38.88, mėnesinių mokesčių—\$453.65, vakarų pelno—\$426.14, įvairios pajamos—\$175.00. Viso \$1,093.67.

Išlaidos: už organą "Vyti" (Centrui)—\$449.75, sporto reikalams—\$413.09, įvairios išlaidos—\$229.01. Iš viso išlaidų—\$1,091.85. Izde lieka—\$1.82.

7. Sportas. Beisbolo kamandos darbuotė bus atskirai. Parapijos darže mūs Vyčiai įsitaisė vietą del žaidimo tenis ir buvo daug įdomių rungtynių. Nariai gausiai lankydavosi žaisti.

Stasys Šimulis, Pirm.,
Kotryna Jonikiūtė, Rašt.

SOUTH BOSTON, MASS. L. Vyčių 17 kuopa, imdama praeito Seimo patarimus, įsisteigė debatų ir literatinių skyrių.

Abu pradeda veikti. Pirmi debatai buvo kovo 10 d. Narių nemažai atsilankė. Tema buvo "Kad nariai būtų priimami prie L. Vyčių organizacijos 14 metų amžiaus." Afirmatyvėje pusėje—A. Ivaška ir A. Ruseckas. Negatyvėje pusėje—B. R. Lukoševičiūtė.

Daug galima buvo pataisyti. Panelė Lukoševičiūtė, nors gerai ir drąsiai, gynė savo pusę, vis tik nebuvo ganėtinai pasirengus. Kreditas tenka A. Ruseckui del jo drąsumo, A. Ivaškai del gerų argumentų vartojimo.

Publika buvo sprendėja. Afirmatyvė pusė laimėjo.

Antri debatai šio skyriaus buvo kovo 17 d. Šį kartą daug daugiau narių atvyko. Mat, tema visus interesavo, "Ar tinkama merginoms bei moterims kirpti plaukus?" Afirmatyvė pusė ėmė J. Bobinskiūtė, V. Savickas. Negatyvė pusė—A. Savilioniūtė, V. Tamoliūnas.

Jau daug progreso parodyta. Šiuo kartu buvo geresnė tvarka. Tie, kurie debatavo, gražiai, aiškiai, dėstė argumentus. Klausytojai ir vėl buvo teisėjai. Negatyvė pusė laimėjo.

Treti debatai buvo kovo 24 d. Tema buvo: "Ar verta pakeisti mūsų organizacijos vardą iš Lietuvos Vyčiai (K. of L.) į Lietuviai Vyčiai Amerikoje (L. K. of America)?" Afirmatyvėje pusėje—A. Ruseckas ir O. Valentukė. Negatyvėje pusėje—V. Medonis, V. Savickas. Afirmatyvė pusė laimėjo.

Vyčiai labai interesuojas debatais ir ūpas tarp visų yra labai draugingas. Pralaidžiame vakarus linksmai ir džiaugiamės jaunuolių susiinteresavimu naudingais dalykais.

Literatinis Skyrius turėjo pirmą susirinkimą kovo 12 d. Džiaugėmės, kad tiek daug pirmą kartą atvyko narių; be abejo, ko tolyn, to susirinkimai eis gausyn.

Pirmininke išrinkta B. R. Lukoševičiūtė, raštininkė del to susirinkimo—J. Savilioniūtė. Nutarta raštininkę rinkti kas susirinkimas. Taip pat nutarta susirinkimus laikyt kas trečiąjį mėnesio ketvirtadienį.

Šis skyrius lavinsis rašyme korespondencijų, toliau apysakų ir gilinsis kalbos dalykuose. Gerb. kun. I. V. Strakauskas davė gražią pamoką. Pažadėjo ir toliau jų duoti.

Šis skyrius jau veikia. Ne viena korespondencija išspausdinta kataliku laikraščiuose parašyta šio skyriaus nariu. Pirmininkei pavesta užduoti darbą visiems nariams, ir ji be jokio išskyrimo išdalyd darbą.

Kiti skyriai taip pat kruta. Baseball'o ir merginų sporto skyriai žada visokių žaidimų, rungtynių rengti. Pamatysim, kuris skyrius bus sėkmingiausias savo darbuote.

Jaunoji.

NASHUA, N. H. Einant konstitucijos dėsniams ir dvasios vado paraginimais, L. Vyčių 20-ji kuopa š. m. kovo 29 dieną iškilmingai atliko Velykinę išpažintį ir in corpore ėjo prie šv. Komunijos.

Visi nariai pasipuošę gyvom gėlėm ir tvarkoj atėję užėmė bažnyčioj vietas. 9 val. ryto buvo atlaikytos už kuopos narius šv. Mišios. Dv. vadas kun. P. Daniūnas po mišijų pasakė gražų pamokslą reikšdamas džiaugsmo, kad visų Nashujos jaunimas yra susispietęs po Kristaus vėliava.

Žmonių buvo pilnutėlė bažnyčia. Mat, ir mamytės su tėvučiais ėjo pasidžiaugt jaunimo pavyzdingu elgesiu ir atlikimu tikėjimo prievolių. Ž—la.

WESTVILLE, ILL. L. Vyčių 85-ta kuopa, nors ne-gausi nariais, bet visi krūvon susispietę, it bitelės, dirba. Verbu dienoj statė veikalą "Ar esi čia, mano Jėzau?" Visi vaidilos roles atliko kuopuikiausiai. Pelno kuopai irgi liko gražaus.

Balandžio 20 d. rengiami judami paveikslai, o visas peinas eis basebolininkų išdan.

Taipgi išrinkta komisija, kuri parūpins kitą veikalą ir vakaro pelnas bus parapijos naudai.

Taip pat vaikinai žada statyt anglišką "vodevilį." Valio, Westvillės Vyčiai!
Vienybėje—galybė.

Vytis.

LODGE 90 HARRISON-KEARNY MAKES REPLY.

The issue of the newspaper "Vienybė," Brooklyn, N. Y., on Tuesday, March 17, 1925, contained an article written in not at all complimentary language and sarcastic in tone, condemning the course pursued by the Harrison-Kearny Knights in publishing their activities in the semi-monthly magazine "Vytis." To one who has no connection whatsoever with lodge 90 this article would seem justified in condemning the practice of the Harrisonites in publishing accounts of their activities in the English language. But to one who has come in contact with the lodge or its members this article is a mere arrangement of words, containing a great deal of nonsense.

The party who wrote the article asks if there is no one in the lodge capable of writing Lithuanian, that our accounts are written in English, and suggests that if such be the case we had better hire some one to do our writing for us. A good idea indeed, if such was the case. But it is not and never will be for lodge 90 is too loyal to the Lithuanian language. If the party who wrote the article had used a little judgment, would not have been so hasty, and would have noted a thing or two in previous issues of the "Vytis," that party would never have written the article he did.

That person could not keep his conclusions and opinion to himself; instead, he published them in a spiteful, sarcastic manner; trying to be comical or trying to remedy our supposed fault, that person went about it in a poor sportsman-like way. Intending to make our lodge the laughing stock of all Lithuanian newspaper readers. Instead of writing a pleasant suggestive article that would arouse no unfriendliness, he wrote an article which gave many people a wrong impression of Lodge 90 Harrison-and-Kearny.

To prove that lodge 90 is active in the use of the Lithuanian language, I might add that regular monthly meetings are held the first Monday evening of each month. At these meetings all questions are discussed and voted upon in Lithuanian. This is done purposely, so as to encourage the members in the use of the language of their fathers. At a recent special meeting time prohibited the bringing up of a very important question—that of establishing a regular Lithuanian night school. This question, however, will be discussed in earnest at the regular monthly meeting.

I sincerely hope that the person who wrote the article referred to will take special note of this answer, profit by it.

P. V.

Red. prierasas. Visiems gerai žinoma, kad Amerikoj yra lietuvių kolonijų, ypač mažųjų, kur lietuviai, neturėdami savų lietuviškų mokyklų ir vadų darbuotojų, jaunimą nustūmė ištautėjiman. Tie, kurie pajuokia tokį jaunimą, nežino, ką daro. Reiktų vien džiaugtis, kad tokio jaunimo širdyse tautos meilė yra gyva ir visom išgalėm reik padėt jai prasimušti pro tą kevalą, kurį uždėjo vyresniųjų apsileidimas. Ypač reik išnaudot visas galimybes, kad toks jaunimas išmokyti lietuvių kalbos, skaitymo ir rašto. Tuomet jis nebaramas rašys korespondencijas lietuviškai.

Įvairenybės.

LIETUVIS ČIGONŲ KARALIUS.

Pastaruoju metu nušviečiama daug įdomių istorinių dalykų apie atskirus lietuvius, kurių lietuviais esant nė patys lietuviai nežinojo. Vieni iš jų, pasirodo, buvę didžiausi filosofai (Kantas, Tolstojus), kiti garsūs rašytojai (Dostojevskis), tretį imperatoriai (Rusijos imperatorės I ir II Kotrinus). Apie vieną tokį lietuvių, kuris buvo čigonų karaliumi, radau ir aš rusų archyvuose keletą žinių. Paduodu jas, kaip rusų užrašyta:

"Lietuvoje čigonai pasirodė XVII amžiuje, kada imta juos varyti iš kitų Europos šalių, ypač iš Moldavijos.

Jie ilgą laiką laisvai bastės po Lietuvą, vagiliaudami ir monydami jos vaišingus gyventojus.

Kiek vėliau Lietuvos didikas, Kunigaikštis Karolis Radvila, norėdamas nors dalinai paliuosuoti lietuvius nuo tų amžinų elgetų, daugelį jų apgyvendino savo žemėse apie Smargonis. Čigonus valdyti jis paskyrė neturtingą lietuvių bajorą, kurį apylinkės žmonės čigonų karaliumi vadino. Tai buvo senas kareivis, su kunigaikščio tėvu ilgą laiką važinėjęs po Ukrainą, ir Moldavijos stepus, kur buvo daug čigonų. Jis puikiai ten išsimokino jų kalbą, papročius ir gerai pažino jų būdą.

Čigonų karaliaus pareigos buvo: 1) Dauginti savo pavaldinių skaičių, sukviectiant juos iš visos Lietuvos, 2) rūpintis, kad kiekviena čigonų šeima būtų materialiai aprūpinta, 3) laikyti visus pavaldinius drausmėje ir neleisti vagiliauti, 4) rūpintis lokių (meškų) dresiravimu, ir 5) pildyti visus kunigaikščio Radvilos įsakymus.

Tuos savo valdymo pagrindus čigonų karalius kuostropiausiai pildė ir todėl Radvila buvo juo visai patenkintas.

Kaipo ištikimas kunigaikščio vasalas, čigonų karalius retkarčiais atvažiuodavo į jį su pranešimais. Kartą čigonų karalius, norėdamas parodyti kunigaikščiui savo lokių mokymo "akademijos" tobulumą, atvažiavo pas Radvilą vežime, lokiais pakinkytame.

Kunigaikštis tuo nepaprastu vizitu buvo taip nustentintas ir nudžiugintas, jog čigonų karalių priėmė su visom, karaliui priderančiom apeigom, gausiai vaišino jį sakdamas: "Pone mylimiausias, karaliau gerbiamaš! esi pas mane svečias, kokio nieks pasauli neturėjo; savo nepaprastu pribuvimu ilgam atžymėjai mano kasdieninį gyvenimą."

Keletą dienų laikė pas save čigonų valdytoją, pats važinėjo jo vežimu, lokiais pakinkytu, visiems dvariškiams girdamasis sakė, kad pirmas pasaulyje įsteigęs čigonų karalystę, kurios karalius važinėja taip, kaip nieks iki tol nevažinėjo ir nevažinės."

"Tr."

LIETUVOS TURTAL.

Centralinio Statistikos Biūro žiniomis, Lietuvos turtas, be Klaipėdos Krašto, apytikriai apskaičiavimu siekia: Žemė 4,753,500 hektarų—2,047,500,000 litų.
Miškai 872,206 hektarų—2,616,000,000 litų.

Kitas nekilnojamas ir kilnojamas turtas—2,000,000,000 litų.

Gyuliai: stambūs 1,734,000 št., smulkūs 2,963,000 št.
—1,000,600,000 litų.

Pramonė 5,896 imonių—600,000,000 litų.

Transportas 1,601 kil.—400,000,000 litų.

Viso 8,664,100,000 litų arba vienam gyventojui 4,270.2 litų.

Lietuvos Pasiuntinybė Amerikoje.

Vašingtonas,

1925 m. kovo mėn. 19 d.

Juokai.

NAUJOKŲ ĖMIMO KOMISIJOJE.

Daktaras.—Tai tamsta sakai, kad esi trumparegis?

Naujokas.—Taip, ponas daktare.

Daktaras.—Kuo man tatai įrodysi?

Naujokas.—Tatai padaryti labai lengva. Ponas daktaras, matai lubose tą vinį?

Daktaras.—Matau.

Naujokas.—O aš jos nematau.

Mažas žmogus.—Tu su savo tinginiu labai tinki į porą—abu vieno dydžio.

Didysis.—Bet tu, žinai, su savuoju visai netinki—tavo tinginys už tave daug didesnis.

Senmergė.—Ponas leitenante, ne jau tamsta neturi jaunesnio arklio? Šis toks senas, liesas, tur būt, jau ir be dantų.

Leitenantas.—Savo arklį aš niekada neiškeisčiau ant tamstos, panele, nes jis, matyt, bent 15 metų jaunesnis už tamstą.

—Prisipažink, kūmai, ar tu savo veidą šakomis sudiraskėi, ar smuklėje apsidaužėi?

—Tegu būna ir taip, tik tu pirma prisipažink, ar tavo nosis sutino nuo nušalimo ar nuo degtinės?

—Baisiai brangiai ponai prašai už šitą skrybėlinę plunksną.

—Bet prašau ponią įsidėmėti, kad ji ponią pajaunina mažiausia dešimčia metų.

—Jeigu tiesa, tai prisiek man dar vieną tokią plunksną.

—Dieduk, ar tamsta turi dantis?

—Neturiu, vaikelį; jau visi iškrito.

—Taip? Tai palaikyk mano riešutus; aš tuojau sugrįšiu.

—Klausyk... kuri valanda?

—Nežinau.

—Tai man sargas—nežino kuri valanda!

—Tai man būta pono... net neturi laikrodėlio!

Kartą žmonės labai stebėjosi, pamatę zinomą šykštuolį, klausantį ašarotomis akimis pamokslo apie gailętingumą ir pavargėlių šelpimą:

—Kaipgi šios dienos pamokslos patiko?—paklausė ji kažkas, išeinant iš bažnyčios.

—Toks gražus, toks įtikinąs, kad mane patį ima noras nuo šiandien pašalpos prašinėti!

REDAKCIJOS ATSAKAI.

P. E. "Liūdesys" netinka. Nėra nė rimo, nė ritmo. Pamėginkit proza.

PAIEŠKOMA

1) Janušis, Jonas, Amerikon atvyko 1914 metais ir apsigyveno Brooklyn, N. Y.

2) Karpavičius, Juozas, prieš dvyliką metų iškeliavo Argentinon.

3) Šepetys, Jonas, Amerikon atvyko 1909 metais ir tulą laiką gyveno Des Moines, Iowa.

4) Giniotis arba Ginistis, Aleksandras, atvyko Amerikon 1913 metais ir tulą laiką gyvenęs Bridgeport, Conn.

5) Vasiliauskai, Jonas ir Kotryna, 1914 metais gyvenę Philadelphia, Pa.

Apie juos žinantieji arba patys ieškomieji prašomi atsiliiepti šiuo antrašu:

Lithuanian Consulate, 38 Park Row, New York City, N.Y.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST, 24, 1912.

Of "Vytis" (The Knight) published semi-monthly at Chicago, Illinois, for April 1, 1925.

State of Illinois
County of Cook

Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Matas Zujus, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the "Vytis" (The Knight) and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publishers, editor, managing editor, and business manager are: Publisher: Lietuvos Vyčiai (Knights of Lith.), 4736 So. Wood St., Chicago, Ill. Editor: M. Zujus, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill. Managing Editor, none. Business Manager: Matas Zujus, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

2. That the owner is: Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), 4736 So. Wood St., Chicago, Ill. M. Bagdonas, Pres., 717 W. 18th St., Chicago, Ill.; Pranas Savickas, Sec'y, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.; Antanas Valonis, Treas., 2201 West 22nd St., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are, none.

MATAS ZUJUS.

Sworn to and subscribed before me this 27th day of March, 1925.

(SEAL)

Vincas M. Stulpinas.

(My Commission Expires October 28, 1928.)

"GIEDRA"

Katalikiškos moksleivijos organas. Eina kartą į mėnesį.

Kaina metams \$2.00

Vienas numeris 20c

Adresas:

"GIEDRA"

2334 So. Oakley Ave.,

CHICAGO, ILL.

"DZIMDZI-DRIMDZI"

Gegužės mėn. lankysis šiose kolonijose:

- 2 ir 3 Grand Rapids, Mich.
5 ir 6 Detroit, Mich.
8 ir 9 Cleveland, Ohio.
10 Rochester, N. Y.
12 Amsterdam, N. Y.
13 Brooklyn, N. Y.
15 Newark, N. J.
16 Scranton, Pa.
17 Wilkes-Barre, Pa.
19 Pittston, Pa.
20 Shenandoah, Pa.
21 Philadelphia, Pa.
22 ir 23 Baltimore, Md.
25 Washington, D. C.
26 ir 27 Pittsburgh, Pa.

Paskutinis "Dzimdzi-Drimdzi" artistų atsisveikinimo vaidinimas Chicagoje įvyksta balandžio 29 dieną, trečią dieną, Lietuvių Auditorijoje, Bridgeporte. Bus statoma "Georg Dandin" arba Sugėdintas vyras. Moljero 3-jų veiksnių klasinė komedija. **Raporteris.**

ATSISVEIKINIMO KONCERTAS.

Dzimdzi-Drimdzi prašo visiems pasakyti, kad jie š. m. balandžio 19-tą dieną School Hall svetainėje (48th and S. Honore St.) rengia atsisveikinimo koncertą. Programa susidės iš įdomiausių juokų ir juokingiausių dainų. Dalykas paprastas, kad jiems dainuojant reiks juoktis, o juokus krečiant rimtai klausytis.

Tos "fonės" prasidės 7 val. vakare. Po programo seni ir jauni eis šokti. **Dzimdziukas.**

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

DVASIOS VADAS: Kun. Dr. Ig. Česaitis,
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.

PIRMININKAS: stud. juristas Mikas Bagdonas,
717 West 18th St., Chicago, Ill.

VICE-PIRMIN.: juristas P. Daužvardis,
366 Broadway, So. Boston, Mass.

VICE-PIRMIN.: Mok. Ona Pikučiūtė,
315 — 4th Ave., Homestead, Pa.

RAŠTININKAS: Pranas L. Savickas,
726 West 18th Street, Chicago, Ill.

IŽDININKAS: Ant. Valonis,
2201 West 22nd St., Chicago, Ill.

"VYTIES" REDAKTORIUS ir ADMINISTRATORIUS:
Matas Zujus, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

LEGALIS PATARĖJAS: Adv. Balys, Mastauskas,
2201 West 22nd St., Chicago, Ill.

DAKTARAS KVOTĖJAS: Dr. S. A. Brenza,
4608 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

IŽDO GLOBĖJAI:

- A. Rubliauskaitė, 309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.
J. Grėbliūnas, 144 E. 4th Ave., Homestead, Pa.
J. Gedminaitė, 1800 So. 11th St., Springfield, Ill.

SPORTO ORGANIZATORIUS: Pr. J. Paliulis,
1645 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

REVIZIJOS KOMISIJA:

Kun. P. Vaitukaitis, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.

- P. Paliulis, 1645 Wabansia Ave., Chicago, Ill.
A. Panavas, 3259 W. 65th St., Chicago, Ill.
P. A. Sedemka, 6340 So. Albany Ave., Chicago, Ill.
St. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

LITERATINĖ KOMISIJA:

- Vikt. Mikaitis, St. Francis Seminary, St. Francis, Wis.
Ap. Stašaitė, 43 Dean St., Norwood, Mass.
P. Česnulis, 1624 Bellevue Ave., Youngstown, Ohio.
Kun. F. V. Strakauskas, 50 W. Sixth St., So. Boston, Mass.
J. Tamošaitis, Teacher College Box 183,
Columbia University, N. Y.

SPAUSTUVĖS VEDĖJAS: Vincas Rūkėtalis,
4736 S. Wood St., Chicago, Ill.

Skaitykite ir Platinkite Sekančius Laisraščius:**"DRAUGA"**

"Draugas" eina kasdien.

"Draugas" paduoda daug naujausių žinių.

"Draugas" kaina visam pasaulyje \$6.00. Adresas.

"DRAUGAS" PUBL.,

2334 South Oakley Avenue,

CHICAGO, ILL.

"DARBININKA"

L. D. Sąjungos organą

"Darbininkas" eina tris kartus į savaitę.

Kaina metams \$4.50

Užsieny metams \$5.50

Adresas:

"DARBININKAS"

366 Broadway,

BOSTON 27, MASS.

"GARSA"

S. L. R. K. A. organą

Eina kartą į savaitę. Jame galima rasti daug žinių apie įsirašymą į įvairius Susivienijimo skyrius.

Kaina metams (Amerikoje) \$2.00

Kaina metams (užsieny) \$3.00

"GARSAS"

222 South 9th Street,

BROOKLYN, N. Y.

"LAIVA"

Eina kartą į savaitę. Jame rašoma vien apie tikėjimo ir ir doros dalykus.

Kaina metams \$1.50

Kaina užsieny metams \$2.00

Adresas:

"LAIVAS"

2334 So. Oakley Avenue,

CHICAGO, ILL.

"MOTERŲ DIRVA"

A. L. R. K. Mot. S-gos organą

Eina kartą į mėnesį.

Kaina metams (Amerikoje) \$2.50

Kaina metams (Užsienyje) \$3.00

"MOTERŲ DIRVA"

2151 W. 22nd Street,

CHICAGO, ILL.